

3ütün örgütlere,

4 Haziran 1990 Pazartesi günü TBKP olarak kuruluş başvurusunu yapacağız. Bu karar TBKP 1. kongresinin kongrenin bu konuda yetkilendirdiği Genel Başkan ve Genel Sekreteri ile Parti Örgütlerinin iradeleri doğrultusunda alındı.

Sargın ve Küllu yoldaşların tahliyelerle sonrasında parti içinde ve politik ortamda oluşan yeni durum, parti üyelerinin yasallaşma konusundaki kesin ve coşkulu kararlılığı, Komünist hareket üzerindeki yasağın kaldırılması konusunda kamuoyunda beliren güçlü eğilim ile TBKP'nin artık barışta haline gelen toplumsal meşruiyeti, aldığımız bu kararın yaşama geçirilmesinin güvenceleridir.

Şüphesiz ki bir diğer önemli güvence, içinde partimizin de yer aldığı ve Marksistlerin barışının somut ifadesi haline gelen birlik oluşumunun Komünist hareket üzerindeki yasağın kaldırılması ve bu konudaki partimizin eylemine verdikleri aktif destektir.

Yoldaşlar,

4 Haziran eylemini başarıyla götürecektir diğer önemli bir etken de bu eyleme katılan, aktif destek veren veya benimseyen herkesin aşağıda belirtilen konularda topluluğa kavuşmasıdır.

- 1- Kuruluş başvurusu TBKP olarak yapılacaktır. 3 Aralık 1989 tarihinde alınan ve 8 Aralık 1990'da kamuoyuna açıklanan TBKP MK kararlarında kısa ve yenilenmeye açık bir program temelinde komünist adı ile kurulacak bir parti için tüm marksistlere bir çağrıda bulunuldu. Böyle bir oluşumda mutlaka yer alacağımızı ve böyle bir partiyi elbirliği ile oluşturma konusundaki kesin kararlılığımızı ifade ettik. Komünist ilişkilerimiz girişimlerimizi bugüne kadar sürdürdük. Kimi olumlu yaklaşımlar ve gelişmeler olmasına rağmen girişimlerimiz sonuçlanmadı. Başvurunun TBKP adıyla yapılmasının temel nedeni budur.
- 2- Kuruluş başvurusu ile amaçlanan, TBKP adı ile yeni bir parti oluşumuna girmek değil, toplumsal meşruiyeti kabul edilen mevcut TBKP'nin yasallığını hukuken tescil ettirmektir. Temel amaç Komünist hareket üzerindeki 70 yıllık yasağın kaldırılması, tüm baskıların kaynaklandığı bir tabunun kaldırılmasıdır.
- 3- Kuruluş başvurusunda yer alan Program ve Tüzük, TBKP 1. Kongresinde kabul edilen program ve tüzük'ün temel mantığı, yaklaşımı ve düzenlenmesi esas alınarak hazırlanmıştır. Taslak programda 1.Kongrede ifadesini bulan konsensusu korumuş, aynı zamanda yeni koşullarda fiilen ortaya çıkmış genel eğilimleri dikkate alınarak kimi konular ve formülasyonlara yer verilmemiştir. Tüzük mevcut tüzük ve siyasi partiler yasası dikkate alınarak düzenlenmiştir. Program ve Tüzük'ün belirttiğimiz biçimde hazırlanmasının

gerekçesi, kongre iradesi ile oluşturulan program ve tüzük konusunda köklü değişiklik yapabilme yetkisinin yine kongre iradesi ile olanaklı olabileceği konusundaki temel görüşümüzdür.

özgür bir tartışma ortamı ve yeterli hazırlık süresinin gerekliliği dikkate alınarak Program ve Tüzük konusundaki nihai belirleme başvurudan sonra yapılacak kongre sürecine bırakılmıştır.

- 4- Kuruluş başvurusunda yer almak için çok sayıda yoldaşımız gerekli evraklarını tamamlamış ve iletmıştır.

TBKP Merkez Yönetimi;

- Yurtiçinden ve dışından çok sayıda katılım isteğinin olması ve zaman darlığı nedeniyle bu istekleri karşılamaya olanak bulunamayışı, başvuru tarihinin politik nedenlerle ileri bir tarihe ertelenemeyeceği,
- Kurucuların seçimindeki ölçütlerin farklılığı,
- Başvurunun, TBKP'nin yasallaşma kararı içinde doğal olarak bulunan bir karar ve öncesi, sonrası ile kuruculuk faaliyetinin bir parçası olduğu,
- görüşünden hareketle kurucu sayısını en az sayı ile sınırlandırmış ve bu nedenle merkez yönetiminin kurucular kurulunda yer almamasını kararlaştırmıştır.

3 Haziran 1990 pazar günü Ankara Adımlar Bürosunda saat 10.00 da yapılacak toplantının gündemi aşağıdadır.

- 1-Program ve Tüzük konusunda görüşme,
- 2-Başvuruda yer alacak kişilerin belirlenmesi,
- 3-Yönetim seçimi.

Toplantı Kuruculuk başvurusunda bulunanlar ve il ve ilçe'lerden kurucu olmayan birer temsilcinin katılımı ile yapılacaktır.

Başarı dileklerimizle... 30-5-1990

TBKP MERKEZ YÖNETİMİ

AVRUPA'YA

DAĞITILMASI

hicasıyla...

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Bütün Parti Üye ve Örgütlerine

G E N E L G E

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi, 23 Haziran 1990 da Ankara'da toplanacak Hazırlık Kurultaya ile ilgili çalışmalarını sürdürmektedir. Gerek Kurultaya katılacak delegeleri belirlemek ve oluşacak birlik partisine ilişkin düşünce ve yaklaşımları kurultaya taşımak, gerekse ortak politik mücadele yürütmek amacıyla il ve ilçe temelinde yerel girişimlerin kurulması süreci gelişmektedir. Girişim Yürütme Kurulu, yerel girişimlerin oluşma biçimini, çalışmalarını ve toplantılarını düzenleme tarzını ve Hazırlık Kurultayının nasıl toplanacağını belirleyen geçici bir yönetmelik hazırlamıştır. Bu yönetmelik ilişkide gönderilmektedir.

Öte yandan Girişim Yürütme Kurulu'nun, 28 Mayıs 1990 tarihinde, Sargın ve Kutlu yoldaşlarla yaptıkları görüşme sonrasında ortak bir basın açıklaması yapılmıştır. Bu basın açıklamasının metni ilişkide gönderilmektedir. Bu açıklamada da belirtildiği gibi, Sargın ve Kutlu yoldaşlar, TBKP'nin birlik girişimi içinde bütün gövdesiyle yer alacağını, bu girişimin başarısı için elinden gelen her çabayı göstereceğini ve bütün parti üyelerinin yerel birlik girişimlerine katılacaklarını ifade etmişlerdir. Birlik partisinin, kuruluş aşamasından itibaren, ülkemizde demokrasinin kazanılmasında aktif rol oynaması amacıyla 141-142. maddelerin ve komünist partisinin önündeki yasakların kaldırılması, Kürt sorununun özgürce tartışılabileceği koşulların yaratılması için mücadele yürütmesinin ve yerel girişimlerin bu mücadeleye omuz vermelerinin önemi birlikte vurgulanmıştır. Girişim Yürütme Kurulu, komünist partisi önündeki yasağın kaldırılması amacıyla TBKP'nin yapacağı yasal kuruluş başvurusuna aktif biçimde destekleyeceğini açıklamıştır. Birlik partisinin kurulma aşamasında, 141-142 sorununun henüz tam bir çözüme kavuşmadığı durumda, TBKP'nin komünist partisi üzerindeki yasağın kaldırılması yolundaki mücadelesini sonuç alıncaya kadar sürdüreceği, bunun dışında kendisini birlik partisine alternatif bir misyonun yürütücüsü olarak görmeyeceği ve geçmişin olumlu mirasına sahip çıkan, çağdaş, birleşik marksist parti elbirliği ile yaratıldığında ve bu yasaklar asıldığında TBKP'nin ayrı bir örgütsel varlığına gerek kalmayacağı belirtilmiştir. Birlik partisine herkesin kişi olarak katılacağı ve bu partinin örgütlerin bir koalisyonu olmayacağı gerçeği birlikte ifade edilmiştir. Yapılan bu ortak açıklamayla sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi ile TBKP'nin, birlik sürecindeki yaklaşımlarına açıklık getirilmiş ve bir mutabakat sağlanmıştır.

ilerde, KP önündeki yasağın henüz tam bir çözüme kavuşmadığı ve iki partinin birlikte varolduğu koşullarda ortaya çıkabilecek üyelik sorunu gibi, birlik sürecinin kimi sorunlarının çözümü, zaman içinde politik gelişmelere ve birlik sürecinin derinleşmesine bağlı olarak çözülecektir. Çözümü henüz olgunlaşmamış sorunların tartışılmasının ise

bugün bir yararı olmayacaktır.

BİRLİK SÜRECİNDE AKTİF ROL OYNAMALIYIZ

Birlik ve yasallık, TBKP'nin bugünkü somut koşullarda misyonunun iki ana hedefidir. Bu nedenle TBKP, gelişen birlik sürecinde aktif bir rol oynamalıdır. Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi, bizim dışımızda bir olgu olarak görülmemeli ve bizim bu süreçteki rolümüze, iki farklı örgütlenme arasındaki ilişkileri düzenlemek tarzında yaklaşılmalıdır. Birlik partisi girişimi, TBKP'nin bütün gücüyle içinde olduğu bir oluşumdur. Bu nedenle birlik partisi girişiminin asli bileşenlerinden biri olarak, çağdaş marksist partiyi elbirliğiyle yaratma amacımız doğrultusunda birlik sürecine, aktif katkıda bulunmak gerekiyor.

Bütün parti üyeleri, oluşmakta olan yerel birlik girişimlerine katılmalı ve parti örgütleri, yerel girişimlerin oluşmasını ve bunların gelişmelerini bütün güçleriyle desteklemelidir.

Parti üyelerinin birlik sürecine TBKP'li olarak katılacakları, 15 Nisan toplantısında da tartışılmış ve üzerinde mutabakat sağlanmış bir konudur. Birlik partisi girişimi içinde yer alan belirli bir çevre (SDP çevresi), 15 Nisan toplantısında sağlanan mutabakata rağmen, TBKP'nin birlik sürecine kendisini bugünden feshederek bireyler olarak katılmasına yeniden tartışma konusu yapmak ve bu tartışmayı yerel girişimlere taşımak istiyor. Son olarak 28 Mayıs 1990 tarihinde, Girişim Yürütme Kurulu ile Saray ve Kutlu yoldaşlar arasında yapılan görüşme sonrasında yayınlanan basın açıklamasında bu konuya yeniden bir açıklık getirilmiştir. Bu nedenle yerel girişim toplantılarında gündemin, aşılmış bir konunun yeniden ve gereksiz tartışmalar nedeniyle tıkanmasına izin verilmemeli ve önümüzdeki görevlerin yerine getirilmesi için somut sonuçlara ulaşmak üzerinde yoğunlaşılmalıdır.

TBKP ÜYELERİNİN BİRLİK SÜRECİNDE OYNAMALARI GEREKEN AKTİF ROL:

- Parti üye ve örgütlerinin bulunduğu her yerde yerel birlik girişimlerinin oluşmasına önayak olmak ve varolan girişimlere katılmak;
- Bu girişimlerin yerel planda, olabildiğince geniş marksist çevre ve kişileri kucaklayacak bir biçimde oluşması için her çabaya göstermek;
- Yerel birlik girişimlerinin oluşturacağı kurulların ve yürüteceği politik faaliyetin, girişimde yer alan değişik eğilim ve çevrelerin katılımıyla mutabakatlar temelinde gerçekleşmesine özen göstermek;
- Birlik partisinin, Türkiye'nin bugünkü somut koşullarında toplumsal yaşamda nasıl bir rol oynayacağına temel olacak politik hedeflerin ve partinin programatik yaklaşımlarına ışık tutacak siyasi platformun hazırlanmasına ve nasıl bir parti sorusunun yanıtlanmasına katkıda bulunacak düşünce ve görüşlerin yerel girişimlerde birlikte geliştirilmesi için

çaba sarfetmek;

Yerel birlik girişimlerinin, günlük ortak politik faaliyetin yürütülmesinde işlevli ve etkin bir rol oynamasına katkıda bulunmak; düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması, 141-142. maddelerin ve komünist partisinin önündeki yasakların kaldırılması, Kürt sorununun özgürce tartışılabileceği koşulların yaratılması için yürütülecek mücadeleye omuz vermek ve yerel planda gelişen demokratik çıkışlara desteklemek olarak somutlanabilir.

Yerel birlik girişimlerinin, önlerine koyduğu politik hedefler doğrultusunda yürütecekleri faaliyetle ilgili tüm kararlar yerel girişimde olmalıdır.

YEREL BİRLİK GİRİŞİMLERİNİN ETKİNLİĞİNİ ARTIRMAK

Yerel Birlik Girişimleri, kurulacak partinin misyonunun tanımlanmasında politik ve programatik yaklaşımların hazırlanmasında, günlük politik faaliyetin yürütülmesinde ve birlik sürecine katılan bütün taraflar arasında ortak mücadele temelinde güven ilişkilerinin pekişmesinde önemli bir rol oynayacaktır.

Birlik partisinin politik yaşamda nasıl bir rol oynayacağına, kimliğine ve nasıl bir parti olacağına ilişkin düşüncelerin geliştirilmesinde hangi temel yaklaşımlardan hareket edileceği önem kazanmaktadır. Birlik partisi, toplumun demokratikleşmesi yolunun açılmasında, devletin demokratik temelde yeniden yapılandırılmasında ve katılma, demokrasinin gerçekleşmesinde aktif bir rol oynayan, her türlü baskıya, sömürüye, eşitsizliğe, ayrımcılığa ve hoşgörüsüzlüğe karşı bir mücadele partisi olabilmelidir. Birlik partisi, Türkiye'nin çağdaşlaşmasını ve modernleşmesini sağlayacak, gelişen ekonomik ve sosyal sorunlara çözümler getirecek alternatif politikalara sahip olmalı ve kamuoyunun önüne bir iktidar seçeneği olarak çıkabilmelidir. Birlik partisi, demokratik ve hümanist bir sosyalizmi amaçlayan, Türkiye'nin çok yönlü ve köklü demokratik değişim süreci içinde aktif bir rol oynayarak geleceğin toplumunu bugünden hazırlayan, marksist bir parti olabilmelidir. Birlik partisinin politik platformu ve programatik yaklaşımları geliştirilirken bu anlayışlardan hareketle düşünce ve görüşlerin somutlanmasına çalışılmalıdır. TBKP üyeleri, yerel birlik girişimlerine bu düşüncelerin taşınmasına ve yerel mutabakatlar temelinde somut, ortak politik yaklaşımların geliştirilmesine katkıda bulunmalıdır.

Yerel Birlik Girişimlerinin, günlük politik faaliyetin yürütülmesinde işlevli olabilmesi, demokrasinin önündeki engellerin aşılması mücadelesinde aktif bir biçimde yer almasına ve ortak yerel politikaların geliştirilmesine bağlıdır. Yerel girişimler, bir yandan düşünce ve ortak politik yaklaşımların geliştirildiği, diğer yandan önümüze koyduğumuz somut politik hedefler için yürütülecek mücadelenin yerel planda hazırlandığı ve örgütlendiği platformlar olmalıdır. Birlik sürecinin gelişip güçlenmesi, ortak mücadele süreci içinde yaratılacak karşılıklı güven

ortamına ve ortak başarı ve kazanımları paylaşmaktan doğacak coşkuya bağlıdır. TBKP üyeleri yerel birlik girişimlerinin, böyle bir politik işlevle faaliyet yürütmelerine yardımcı olmak için her çabaya göstermelidir.

BAŞARILI BİR HAZIRLIK KURULTAYI İÇİN ÇALIŞMALIYIZ
23 Haziran'da toplanacak hazırlık kurultayının başarısı için TBKP üyeleri ve örgütleri her çabaya göstermelidir. Bunun için mümkün olduğu kadar geniş marksist çevrelerin katılımıyla yerel toplantıların gerçekleşmesini sağlamak, kurultaya katılacak delegeleri demokratik bir biçimde belirlemek ve delege bileşimini, hem yerel planda girişime katılan değişik çevre ve eğilimlerin bütününe kapsayacak, hem de bunların ağırlıkları ölçüsünde temsil edilmesini sağlayacak tarzda oluşturmak gereklidir. Kurultaya, birlik sürecinin daha sonraki etabına ışık tutacak politik yaklaşımların belirlenmesine yardımcı olacak somut önerilerle katılmaya çalışılmalıdır.

Çalışmalarınızda başarı dileklerimizle...

TBKP MERKEZ YÖNETİMİ
31 Mayıs 1990

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI MERKEZİ

Acele dağıtınız.

Rütün Parti Üye ve Örgütlerine

G E N E L G E

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi, 23 Haziran 1990 da Ankara'da toplanacak Hızırık Kurultayı ile ilgili çalışmalarını sürdürmektedir. Gerek Kurultaya katılacak delegeleri belirlemek ve oluşacak birlik partisine ilişkin düşünce ve yaklaşımları kurultaya taşımak, gerekse ortak politik mücadele yürütmek amacıyla il ve ilçe temeline yerel girişimlerin kurulması süreci gelişmektedir. Girişim Yürütme Kurulu, yerel girişimlerin oluşma biçimini, gelişmelerini ve toplantılarını düzenleme tarzını ve Hızırık Kurultayının nasıl toplanacağını belirleyen geçici bir yönetmelik hazırlamıştır. Bu yönetmelik ilişikte gönderilmektedir.

Öte yandan Girişim Yürütme Kurulunun, 28 Mayıs 1990 tarihinde, Sargın ve Kutlu yoldaşlarla yaptıkları görüşme sonrasında ortak bir basın açıklaması yapılmıştır. Bu basın açıklamasının metni ilişikte gönderilmektedir. Bu açıklamada da belirtildiği gibi, Sargın ve Kutlu yoldaşlar, TEKP'nin birlik girişimi içinde bütün gücüyle yer alacağını, bu girişimin başarısı için elinden gelen her çabayı göstereceğini ve bütün parti üyelerinin yerel birlik girişimlerine katılacaklarını ifade etmişlerdir. Birlik partisinden, kuruluş aşamasından itibaren, ülkemizde demokratik kazanılmasında aktif rol oynaması amacıyla 141-142. maddelerin ve komünist partisinin önündeki yasakların kaldırılması, Kürt sorununun özgürce tartışılabilmesi için mücadele için mücadele yürütmesinin ve yerel koşulların yaratılması için mücadele yürütmesinin birliğe girişimlerin bu mücadeleye omuz vermelerinin önemi birliğe vurgulanmıştır. Girişim Yürütme Kurulu, komünist partisi önündeki yasağın kaldırılması amacıyla TEKP'nin yapacağı yasal kuruluş başvurusunu aktif biçimde destekleyeceğini açıklamıştır. Birlik partisinden kuruluş aşamasında, 141-142. maddelerin henüz tam bir çözüme kavuşmadığı durumda, TEKP'nin komünist partisi üzerindeki yasağın kaldırılması, yolundaki mücadelesini sonuç alınca kadar sürdüreceği, bunun dışında kendisini birlik partisine alternatif bir misyonun yürütücüsü olarak görmeyeceği ve geçmişin olumlu mirasına sahip çıkan, çağdaş, birleşik marksist parti elbirliği ile yaratıldığında ve bu yasaklar aşıldığında TEKP'nin ayrı bir örgütsel varlığına gerek kalmayacağı belirtilmiştir. Birlik partisinden herkesin kişi olarak katılacağı ve bu partinin örgütlerin bir koalisyonu olmayacağı, gerçeği birliğe ifade edilmiştir. Yapılan bu ortak açıklamayla sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi ile TEKP'nin, birlik sürecindeki yaklaşımlarına açıklik getirilmiş ve bir mutabakat sağlanmıştır.

ilerde, KP önündeki yasağın henüz tam bir çözüme kavuşmadığı ve iki partinin birliğe varolduğu koşullarda ortaya çıkabilecek üyelik sorunu gibi, birlik sürecinin kimi sorunlarının çözümü, zaman içinde politik gelişmelere ve birlik sürecinin derinleşmesine bağlı olarak çözülecektir. Çözümü henüz olgunlaşmamış sorunların tartışılmasının ise

bugün bir yararı olmayacaktır.

BİRLİK SÜRECİNDE AKTİF ROL OYNAMALIYIZ

Birlik ve yasallık, TEKP'nin bugünkü somut koşullarda misyonunun iki ana hedefidir. Bu nedenle TEKP, gelişen birlik sürecinde aktif bir rol oynamalıdır. Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi, bizim çağımızda bir oğru olarak görülmeli ve bizim bu süreçteki rolümüze, iki farklı örgütlenme arasındaki ilişkileri düzenlemek tarzında yaklaşılmalıdır. Birlik partisi girişimi, TEKP'nin bütün gücüyle içinde olduğu bir oluşumdur. Bu nedenle birlik partisi girişiminin aslı bileşenlerinden biri olarak, çağdaş marksist partiyi elbirliğiyle yaratma amacımız doğrultusunda birlik sürecine, aktif katkıda bulunmak gerekiyor.

Bütün parti üyeleri, oluşmakta olan yerel birlik girişimlerine katılmalı ve parti örgütleri, yerel girişimlerin oluşmasına ve bunların çalışmalarına bütün güçleriyle desteklemelidir.

Parti üyelerinin birlik sürecine TEKP'li olarak katılacakları, 15 Nisan toplantısında da tartışılmış ve üzerinde mutabakat sağlanmış bir konudur. Birlik partisi girişimi içinde yer alan belirli bir çevre (SDP çevresi), 15 Nisan toplantısında sağlanan mutabakata rağmen, TEKP'nin birlik sürecine kendisini bugünden feshederek bireyler olarak katılmasına yeniden tartışma konusu yapmak ve bu tartışmaya yerel girişimlere taşınmak istiyor. Son olarak 28 Mayıs 1990 tarihinde, Girişim Yürütme Kurulu ile Sargın ve Kutlu yoldaşlar arasında yapılan görüşme sonrasında yayınlanan basın açıklamasında bu konuya yeniden bir açıklık getirilmiştir. Bu nedenle yerel girişim toplantılarında gündemin, aşılmış bir konunun yeniden ve gereksiz tartışmalar nedeniyle tıkanmasına izin verilmemeli ve önümüzdeki görevlerin yerine getirilmesi için somut sonuçlara ulaşmak üzerinde yoğunlaşılmalıdır.

TEKP ÜYELERİNİN BİRLİK SÜRECİNDE OYNAMALARI GEREKEN AKTİF ROL:

- Parti üye ve örgütlerinin bulunduğu her yerde yerel birlik girişimlerinin oluşmasına önayak olmak ve varolan girişimlere katılmak;
- Bu girişimlerin yerel planda, olabildiğince geniş marksist çevre ve kişileri kucaklayacak bir biçimde oluşması için her çabayı göstermek;
- Yerel birlik girişimlerinin oluşturacağı kurulların ve yürüteceği politik faaliyetin, girişimde yer alan değişik eğilim ve çevrelerin katılımıyla mutabakatlar temelinde gerçekleşmesine özen göstermek;
- Birlik partisinden, Türkiye'nin bugünkü somut koşullarında toplumsal yaşamda nasıl bir rol oynayacağına temel olacak politik hedeflerin ve partinin programatik yaklaşımlarına ışık tutacak siyasi platformun hazırlanmasına ve nasıl bir parti sorununun yaratılmasına katkıda bulunacak düşünce ve görüşlerin yerel girişimlerde birliğe geliştirilmesi için

Çaba sarfetmek;

Yerel birlik girişimlerinin, günlük ortak politik faaliyetin yürütülmesinde işlevli ve etkin bir rol oynamasına katkıda bulunmak; düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması, 141-142. maddelerin ve konunun özgürce tartışılabilmesi koğulların yaratılması için yürütülecek mücadeleyle omuz vermek ve yerel planda gelişen demokratik çabaları desteklemek olarak somutlanabilir.

Yerel birlik girişimlerinin, önlerine koyduğu politik hedefler doğrultusunda yürütülecekleri faaliyetle ilgili tüm kararlar yerel girişimde olmalıdır.

YEREL BİRLİK GİRİŞİMLERİNİN ETKİNLİĞİNİ ARTTIRMAK

Yerel Birlik Girişimleri, kurulacak partinin misyonunun tanımlanmasında politik ve programatik yaklaşımların hazırlanmasında, günlük politik faaliyetin yürütülmesinde ve birlik sürecine katılan bütün taraflar arasında ortak mücadele temelinde güven ilişkilerinin pekişmesinde önemli bir rol oynayacaktır.

Birlik partisinin politik yaşamda nasıl bir rol oynayacağına, kimliğine ve nasıl bir parti olacağına ilişkin düşüncelerin geliştirilmesinde hangi temel yaklaşımlardan hareket edileceği önem kazanmaktadır. Birlik partisi, toplumun demokratikleşmesi yolunun açılmasında, devletin demokratik temelde yeniden yapılanmasında ve katılımcı demokrasinin gerçekleştirilmesinde aktif bir rol oynayan, her türlü baskıya, sömürüye, eşitsizliğe, ayrımcılığa ve hoşgörüsüzlüğe karşı bir mücadele partisi olabilmelidir. Birlik partisi, Türkiye'nin çağdaşlaşmasını ve modernleşmesini sağlayacak, güncel ekonomik ve sosyal sorunlara çözümler getirecek alternatif politikalara sahip olmalı ve kamuoyunun önüne bir iktidar seçeneği olarak çıkabilmelidir. Birlik partisi, demokratik ve hümanist bir sosyalizmi amaçlayan, Türkiye'nin çok yönlü ve köklü demokratik değişim süreci içinde aktif bir rol oynayarak geleceğin toplumunu bugünden hazırlayan, marksist bir parti olabilmelidir. Birlik partisinin politik platformu ve programatik yaklaşımları geliştirilirken bu anlayışlardan hareketle düşünce ve görüşlerin somutlanmasına çalışılmalıdır. THKP üyeleri, yerel birlik girişimlerine bu düşüncelerin taşınmasına ve yerel mutabakatlar temelinde somut, ortak politik yaklaşımların geliştirilmesine katkıda bulunmalıdır.

Yerel Birlik Girişimlerinin, günlük politik faaliyetin yürütülmesinde işlevli olabilmesi, demokrasinin bündeki engellerin aşılması mücadelesinde aktif bir biçimde yer almasına ve ortak yerel politikaların geliştirilmesine bağlıdır. Yerel girişimler, bir yandan düşünce ve ortak politik yaklaşımların geliştirildiği, diğer yandan önümüze koyduğumuz somut politik hedefler için yürütülecek mücadelelerin yerel planda hazırlanması ve örgütlenmesi platformları olmalıdır. Birlik sürecinin gelişip güçlenmesi, ortak mücadele süreci içinde yaratılacak karşılaştıkça güven

ortamına ve ortak başarı ve kazanımları paylaşmaktan doğacak coşkuya bağlıdır. THKP üyeleri yerel birlik girişimlerinin, böyle bir politik işlevle faaliyet yürütmelerine yardımcı olmak için her çabaya göstermelidir.

BAŞKILTI BİR HAZIRLIK KURULUŞU İÇİN ÇALIŞMALIYIZ

23 Haziran'da toplanacak hazırlık kurulunun başarısı için THKP üyeleri ve örgütleri her çabaya göstermelidir. Bunun için mümkün olduğu kadar geniş marksist çevrelerin katılımıyla yerel toplantıların gerçekleştirilmesini sağlamak, kurultaya katılacak delegeleri demokratik bir biçimde belirlemek ve delege bileşimini, hem yerel planda girişime katılan değişik çevre ve eğilimlerin bütününe kapsayacak, hem de bunların ağırlıklarını ölçüsünde temsil edilmesini sağlayacak tarzda oluşturmak gereklidir. Kurultaya, birlik sürecinin daha sonraki etabına ışık tutacak politik yaklaşımların belirlenmesine yardımcı olacak somut önerilerle katılmaya çalışılmalıdır.

Çalışmalarınızda başarı dileklerimizle...

THKP MERKEZ YÜNETİMİ
31 Mayıs 1990

Bütün örgütlere,

4 Haziran 1990 Pazartesi günü TBKP olarak kuruluş başvurusunu yapacağız. Bu karar TBKP 1. kongresinin, kongrenin bu konuda yetkilendirdiği Genel Başkan ve Genel Sekreteri ile Parti örgütlerinin iradeleri doğrultusunda alındı.

Sargın ve Kullu yoldaşların tahliyeleri sonrasında parti içinde ve politik ortamda oluşan yeni durum, parti üyelerinin yasallaşma konusundaki kesin ve coşkulu kararlılığı, Komünist hareket üzerindeki yasağın kaldırılması konusunda kamuoyunda beliren güçlü eğilim ile TBKP'nin artık bir olgu haline gelen toplumsal meşruiyeti, aldığımız bu kararın yaşama geçirilmesinin güvenceleridir.

Şüphesiz ki bir diğer önemli güvence, içinde partimizin de yer aldığı ve Marksistlerin birliğinin somut ifadesi haline gelen birlik oluşumunun Komünist hareket üzerindeki yasağın kaldırılması ve bu konudaki partimizin eylemine verdikleri aktif destektir.

Yoldaşlar,

4 Haziran eylemini başarıya götürecek diğer önemli bir etken de bu eyleme katılan, aktif destek veren veya benimseyen herkesin aşağıda belirtilen konularda netliğe kavuşmasıdır.

- 1- Kuruluş başvurusu TBKP olarak yapılacaktır. 3 Aralık 1989 tarihinde alınan ve 8 Aralık 1990'da kamuoyuna açıklanan TBKP MK kararlarında kısa ve yenilenmeye açık bir program temelinde Komünist adı ile kurulacak bir parti için tüm marksistlere bir çağrıda bulunduk. Böyle bir oluşumda mutlaka yer alacağımızı ve böyle bir partiyi elbirliği ile oluşturma konusundaki kesin kararlılığımızı ifade ettik. Konuya ilişkin girişimlerimizi bugüne kadar sürdürdük. Kimi olumlu yaklaşımlar ve gelişmeler olmasına rağmen girişimlerimiz somutlanamadı. Başvurunun TBKP adıyla yapılmasının temel nedeni budur.
- 2- Kuruluş başvurusu ile amaçlanan, TBKP adı ile yeni bir parti oluşumuna girmek değil, toplumsal meşruiyeti kabul edilen mevcut TBKP'nin yasallığını hukuken tescil ettirmektir. Temel amaç Komünist hareket üzerindeki 70 yıllık yasağın kaldırılması, tüm baskıların kaynaklandığı bir tabunun kırılmasıdır.
- 3- Kuruluş başvurusunda yer alan Program ve Tüzük, TBKP 1. Kongresinde kabul edilen program ve tüzük'ün temel mantığı, yaklaşımı ve düzenlemesi esas alınarak hazırlanmıştır. Taslak programda 1.Kongrede ifadesini bulan konsensüsü korumuş, aynı zamanda yeni koşullarda fiilen ortaya çıkmış genel eğilimleri dikkate alarak kimi konular ve formülasyonlara yer verilmemiştir. Tüzük mevcut tüzük ve siyasi partiler yasası dikkate alınarak düzenlenmiştir. Program ve Tüzük'ün belirttiğimiz biçimde hazırlanmasının

gerekçesi, kongre iradesi ile oluşturulan program ve tüzük konusunda köklü değişiklik yapabilme yetkisinin yine kongre iradesi ile olanaklı olabileceği konusundaki temel görüşümüzdür.

Özgür bir tartışma ortamı ve yeterli hazırlık süresinin gerekliliği dikkate alınarak Program ve Tüzük konusundaki nihai belirleme başvurusundan sonra yapılacak kongre sürecine bırakılmıştır.

- 4- Kuruluş başvurusunda yer almak için çok sayıda yoldaşımız gerekli evraklarını tamamlamış ve iletmıştır.

TBKP Merkez Yönetimi;

- Yurtiçinden ve dışından çok sayıda katılım isteğinin olması ve zaman darlığı nedeniyle bu istekleri karşılamaya olanak bulunamayışı, başvuru tarihinin politik nedenlerle ileri bir tarihe bırakılamayacağı,
- Kurucuların seçimindeki ölçütlerin farklılığı,
- Başvurunun, TBKP'nin yasallaşma kararı içinde doğal olarak bulunan bir karar ve öncesi, sonrası ile kuruculuk faaliyetinin bir parçası olduğu, görüşünden hareketle kurucu sayısını en az sayı ile sınırlandırmış ve bu nedenle merkez yönetiminin kurucular kurulunda yer almamasını kararlaştırmıştır.

3 Haziran 1990 pazar günü Ankara Adamlar Bürosunda saat 10.00 da yapılacak toplantının gündemi aşağıdadır.

- 1-Program ve Tüzük konusunda görüşme,
- 2-Başvuruda yer alacak kişilerin belirlenmesi,
- 3-Yönetim seçimi.

Toplantı Kuruculuk başvurusunda bulunanlar ve il ve ilçe'lerden kurucu olmayan birer temsilcinin katılımı ile yapılacaktır.

Başarı dileklerimizle....30-5-1990

TBKP MERKEZ YÖNETİMİ

Avrupa'daki yoldaşlarımıza,

Parti Başkanımız Nihat Sergin ile Genel Sekreterimiz Haydar Kutlu 6 Nisan günü ölüm orucuna başladılar. Onlar, demokrasinin uğruna herşeyi göze almaya gerektirecek kadar yaşamsal olduğunun bilinciyle ve haklılığımıza olan sarsılmaz inançla bu kararı aldılar.

İlk günden beri ülkemizdeki gelişmeleri demokratikleşme yönünde etkilemek, kendi özgürlüğümüzü talep ederek buna katkıda bulunmak için hareket ettik. Bugün de amacımız budur. Demokrasiye katkısı olan herşey, marksistler ve onların birliği için yararlıdır.

Şimdi yeni ve her zamankinden daha zorlu bir sınavla karşı karşıyayız. 141-142-163'e karşı mücadelenin başarısı şimdi her zamankinden daha çok bize bağlı. Geniş kamuoyu bize hak verecektir. Sergin ve Kutlu yoldaşlarımızın uğradığı haksızlık sağduyu sahibi her insanı isyan ettirecek kadar büyüktür. Kamu vicdanına dayanarak onların yaşamını kurtarmak, değerli yoldaşlar, şimdi görmeliyiz ki, bizim elimizdedir.

Partimizde birçok görüş farklılığı ve tartışma var ve olacak. Bunları yok sayamayız, üstünü örtmemeliyiz. Ama görüş farklılıkları, şimdi Başkan ve Genel Sekreter yoldaşlarımızın yaşamını kurtarmak için yapmamız gerekenlere engel olmamalıdır. Her yoldaşımız bunu dikkate almalı, birbirimize yardımcı olmalıyız. Açıktır ki, yoldaşlarımızın özgürlüklerine kavuştuğu koşullarda, tartışmalarımız çok daha zengin ve kapsamlı olacaktır.

Değerli yoldaşlar,

Yoldaşlarımızın başlattığı eylemde beşerili bir sonuç almada Avrupa kamuoyunun ve politik çevrelerinin rolünün ne kadar önemli olduğunu hepimiz biliyoruz. Bu güçleri harekete geçirmek ise, ancak sizlerin hızlı ve planlı bir çalışma yapması ile olanaklı olabilir. Şimdi bu alanda yıllardır kazanılan bütün deneylerden ve birikimden yararlanarak, hızla harekete geçmek gerekiyor.

Bizler Türkiye'de mücadelenin başarısı için elimizden gelen herşeyi, ama herşeyi yapacağız ve sizlerin de aynı hilingle davranmanıza inanıyoruz. Sizlerin katkısı, ülkedeki yoldaşları daha da yüreklendirecektir.

Haydi, yoldaşlar. Kutlu ve Sergin yoldaşların yaşamını kurtarmak ve yarının demokratik Türkiye'sinde beşimiz dik yürüyebilmek için elale verelim. Hepinizi içten duygularla selamlar, başarılar dileriz.

6 Nisan 1990

THKP

Merkez Yönetimi

6.4.1990

Batı Avrupa Örgütlerine,

Bu yazı elinize geçtiğinde Nihat Sargın ve Haydar Kutlu yoldaşlar ölüm orucuna başlamış olacaklar. 2,5 yıla varan tutukluluğun ardından 141-142'nin aşılması, komünist parti üzerindeki yasağın kaldırılması, tabuların yıkılması, yani demokratikleşme sürecinin derinleşmesinin kritik bir noktasına gelmiş bulunuyoruz. İlk kez komünist partisinin yasağın kaldırılması konusunda bu denli geniş bir mutabakat oluşmuşken, şimdi sorun sürüncemede bırakılmak isteniyor. Demokratikleşmeye yönelik tehlikeler artıyor. Ülke düzeyinde uygulanan yanlış politikalar sonucu yaratılan bugünkü durum, tüm demokrasi güçlerinin aktif müdahalesiyle aşılabılır.

Nihat Sargın ve Haydar Kutlu yoldaşlar, geline bu noktada ortaya çıkan tıkanıklıkların açılmasında, uzun zamandır içinde bulundukları haksız tutukluluk durumunu da dikkate alarak, ölüm orucunu bir mücadele biçimi olarak seçmiş bulunuyorlar. Bunun sadece onların kişisel bir sorunu olmadığının açıktır. Şimdi bütün güçlerle Türkiye'de ve uluslararası alanda her bakımdan etkin bir dayanışmayı örgütleyerek bu mücadeleyi başarıya ulaştırmak temel bir görevdir. Bu doğrultuda Türkiye'de elden gelen bütün çaba gösterilecektir. Açıktır ki, bu mücadelede uluslararası dayanışma belirgin bir rol oynayacaktır. Bu konuda Avrupa'daki tüm sağıduyulu insanların elinden geleni esirgemeyeceğini umuyoruz. Burada ana amaç Avrupa kamuoyunu harekete geçirerek Türk hükümetini etkilemeye çalışmak olmalıdır.

Avrupa ülkelerinde dayanışma için aşağıdaki çalışma biçimlerinin önemli olacağını düşünüyoruz:

I- DAYANIŞMA:

- 1) Ülke kamuoyunun dikkatini olaya çekmek için önemli kişilerin de yer aldığı, kısa süreli uyarı nöbetleri- açlık grevleri örgütlemek,
- 2) Türk Hükümetine, Başbakan ve Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne protesto mektupları-telgrafları göndermek; bu mektuplarda 141-142-163'ün kaldırılmasını, Kutlu ve Sargın'ın serbest bırakılmasını istemek,
- 3) Kutlu ve Sargın yoldaşlara destek mesajları göndermek (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi, 10. Koşuk Uluçanlar/ANKARA)
- 4) Uluslararası Af Örgütü'nün Acil Eylem Çağrısı çıkarılmasını sağlamak,
- 5) Avrupa hükümetleri ve uluslararası kuruluşların tepkilerini sağlamak, sorunu AİİK'e ve BM İnsan Hakları Komisyonu'na taşımak,
- 6) Etkili olabilecek tanınmış kişilerin arka arkaya Türkiye'ye gelerek Hükümetle, Kutlu ve Sargın'la görüşmelerini sağlamak,
- 7) Arabuluculuk yapmak üzere Feller-mayer, Balfe, Matutes gibi şahsiyetlerin Türk Hükümetine başvurmasını sağlamak,

II- MALİ KAMPANYA:

Türkiye'de başlatılacak mali destek kampanyasına Avrupa'dan da katılmak gerekiyor.

İlk ağızda toplu bir paranın iletilmesi etkili bir propaganda faaliyeti için yararlı olacak.

III- İÇ ÖRGÜTLENME:

- 1) Duisburg, B.Berlin, Londra ve diğer merkezlerin yaptıkları eylemleri ve konuyla ilgili gelişmeleri derhal Türkiye'ye bildirmeleri, Türkiye'deki gelişmeleri de Avrupa kamuoyuna duyurmaları,
- 2) Dış merkezlerde bu konuda çıkan materyalleri, basında çıkan haberleri kâğıt ve tercümeleri (kısa) ile derhal göndermeleri,
- 3) Haberleri ayrıca doğrudan Cumhuriyet, Güneş, Milliyet ve Hürriyet'e geçmeleri,
- 4) Tüm çalışmalar için ilişki telefonu İstanbul 516 04 34'dür.

Fax numaraları:

Adımlar: 516 11 79
Cumhuriyet: 526 60 72
Milliyet: 511 91 28
Güneş: 520 12 66
Hürriyet: 512 00 16

TBKP

Merkez Yönetimi

Bütün parti örgütlerine

Nihat Sargın ve Haydar Kutlu yoldaşlar, 6 Nisan 1990 tarihinden itibaren süresiz açlık grevine, ölüm orucuna başlamış bulunuyorlar. Yoldaşların kamuyona yaptıkları açıklamada belirttikleri gibi, eylemin amacı demokratikleşme sürecinin önünü tıkayan girişimleri etkisiz kılmaya katkıda bulunmak için bir marksist, aydın ve yurttaş olarak en etkili biçimde seslerini yükseltmektir. Hiçbir hukuki gerekçeye dayanmadan iki buçuk yıldır tutuklu tutulmalarına, 141-142-163 sorununun hasıraltı edilmesine karşı, bu büyük haksızlıklara karşı, ellerindeki son olanağı kullanarak direnmektir.

Eylem oldukça güç koşullarda, belirsiz bir politik ortamda bağlıyor. Başarı için çok çaba gerekiyor. Başarı, bizim kamuoyunu etkilemek, desteğini kazanmak için ne kadar aktif ve yaratıcı bir politik faaliyet yürüteceğimize, dışımızdaki demokrasi güçlerinin destek ve katılımını ne ölçüde kazanacağımıza bağlıdır.

Bu nedenle, ölüm orucunun amacını kamuoyunda etkili biçimde anlatmak, bunun demokrasi mücadelesindeki yerini aydınlatmak ; politik partilerle, insan hakları örgütleriyle, yerel yönetimlerle, meslek kuruluşlarıyla ve kamuoyunda etkin kişilerle (aydın, sanatçı, yazar, gazeteci, sendikacı vb.) merkezi ve yerel düzeyde ilişkiler kurabilmek; amacımıza uygun içerik ve biçimde yoldaşlarla dayanışma eylemleri gerçekleştirmek; kamuoyunun, merkezi ve yerel basının ilgisini sürekli tutmak gerekiyor.

Eylemin amaçlarını kamuoyunda propaganda ederken, Sargın ve Kutlu yoldaşların ortaya koydukları büyük özveriye alkışlamak, buna hayranlık uyandırmak değil, onları bu kararı almaya iten büyük haksızlığı önse çıkarmak temel olmalıdır. Asıl kamuoyunun, yoldaşların yaşamlarını niçin tehlikeye attıklarını anlamasını sağlamak, onları buna iten adaletsizliği sergilemek ve insanların buna tepki duymasını sağlamak amaçlanmalıdır. İnsanlar Sargın ve Kutlu'nun yaşamlarını kurtarmak için birşeyler yapmaya ve katkıda bulunmaya çağırılmalıdır.

Girişimlerimizde kamuoyunun önüne nasıl bir görünümle çıkacağımız ve hangi biçimleri kullanacağımız önem taşıyor. Kamuoyunun önüne önderleri büyük bir özveride bulunan örgütün militanları olarak değil, büyük bir haksızlığa uğramış iki demokrasi savaşçısıyla dayanışma içinde olan ve başkalarının desteğini rica eden kişiler olarak çıkmalıyız. Dayanışma eylemlerimizin biçimi kamuoyunu haklılığımıza ikna edecek tarzda barışçıl, ve meşruiyetimizi güçlendirecek şekilde olmalıdır. Bizi tepkici davranışlara itmeyi amaçlayan, gerginliği tırmandırmak isteyen girişimlere prim verilmemelidir.

Özellikle ilk on-onbeş günde esas amaç kamuoyunu etkilemek olmalıdır. Bu nedenle hemen ilk günlerde yoldaşların ölüm orucuna dışarıdan katı-

lının sayısını artırmak hedeflenmemelidir. Ölüm orucunun başlamasıyla birlikte uyarı ve dayanışma anlamında, az sayıda, yerel ve ülke çapında tanınmış kişilerin (sendika ve meslek kuruluşları yöneticileri, demokratik örgüt yöneticileri, aydınlar, sanatçılar) katıldığı kısa süreli açlık grevleri örgütlenmelidir. Bu açlık grevleri katılanların sürekli değiştiği, herbirinin üç günü aşmayacak şekilde greve girdiği bir biçimde planlanmalıdır.

Yoldaşların ölüm orucuna kademeli olarak katılım, onlarla ilişki içinde ve kamuoyunun ilgisini sürekli kılmak ve etkilemek için merkezi olarak düzenlenecektir. Merkezle koordinasyon sağlanmadan bu eylem başlanmamalıdır. Güçleri yoğunlaştırmak önemlidir. Ayrıca örgüt içinde, eylemi savunan savunmayan, katılan katılmayan ayırım ve gerginlikleri yaratılmamasına özel titizlik gösterilmelidir. Her yoldaşın dayanışmada yapacağı işler vardır, hepsi değerlidir.

Parti merkezi, kamuoyu ve politik merkezlerle ilişki kurma, merkezi propaganda ve enformasyonu yürütme, örgütlerin koordinasyonunu sağlama işlerini yapacaktır.

Yerel örgütler, tem bir inisiyatifle, uygun gördükleri biçimlerde faaliyetlerini düzenlemelidir.

Yerel düzeyde Kutlu-Sargın'la dayanışma komite ve girişimleri olarak örgütlenmek bunlar ı dışımızdakilere de açık tutmak gereklidir.

İşçilerin, sendikaların sembolik yemek boykotları, sanatçıların, aydınların özgül biçimlerde eylemleri, hükümete ve DGM'ye protesto mektup ve tel-grafları, yoldaşlara cezaevine destek mesajları, kamuoyuna açıklamanın geniş dağıtımı, özel açıklama ve bildiri hazırlanıp dağıtılması, afiş ve pul vb. araçların kullanılması, kadın ve çocukların özgül eylemleri, açlık grevi yapanların ziyaret edilmesi vb. yöntemler düşünülmelidir.

Yapılan her etkinliğin basına duyurulması birincil önem taşıyor. Bu hem doğrudan gazetelere iletilmeli, hem de merkeze gönderilmelidir. Foto çekilip iletilmelidir.

Yerel düzeyde bütün partiler ve sol güçlerle ilişki kurup sorun anlatılmalı destek istenmelidir.

141-142-163 kaldırılması için imza toplanmalı, 23 Nisan'a kadar ilk aşama tamamlanmalıdır, bunlar merkeze iletilmelidir. 100 bini aşkın imza hedeflenmelidir. Başka marksistlerle, TSİP'lilerle birlikte kampanyayı yürütmek olanaklıdır.

Örgütler merkezle koordinasyon için sorumlu sepetmeli, merkeze telefon ve olanaklıysa faks numarası bildirmelidir.

Derhal bir mali özveri kampanyası açılmalı, ilk elde toplanan miktar merkeze iletilmelidir. Etkili bir merkezi propaganda kampanyası büyük mali kaynaklar gerektiriyor.

İlişki için: İstanbul Örgütleri 5162327, Anadolu Örgütleri

(3.)

516 16 04 ve 516 27 72 nolu telefonları kullanacaklardır.Merkezde çıkacak enformasyon bülteninde yer alması için yapılan bütün dayanışma faaliyetleri hergün merkeze bildirilmelidir.Bunun için 516 97 65 ve 66 nolu telefonlar kullanılacaktır.Faks numaramız 516 11 79 dur.

değerli yoldaşlar,

Çok zor bir sınavla karşı karşıyayız.Ancak elbirliğiyle,planlı ve hızlı bir çalışmayla,Sergin ve Kutlu yoldaşların yaşamını kurtarmak ve özgürlüklerimizi kazanmak mümkün olabilir.Başarırsak,ülkemizin demokratikleşmesine önemli bir katkıda bulunmuş olacağız ve bu herkesin, bütün marksistlerin ve demokratların yararına olacaktır.

Soğukkanlı,ama kararlı olmalıyız.

hepinize başarılar dileriz.

6 Nisan 1990

TBKP Merkez Yönetimi

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI
TAKFİ

6.4.1990

Batı Avrupa Örgütlerine,

Bu yazı elinize geçtiğinde Nihat Sargın ve Haydar Kutlu yoldaşlar ölüm orucuna başlamış olacaklar. 2,5 yıla varan tutukluluğun ardından 141-142'nin aşılması, komünist parti üzerindeki yasağın kaldırılması, tabuların yıkılması, yani demokratikleşme sürecinin derinleşmesinin kritik bir noktasına gelmiş bulunuyoruz. İlk kez komünist partisinin yasağın kaldırılması konusunda bu denli geniş bir mutabakat oluşmuşken, şimdi sorun sürüncemede bırakılmak isteniyor. Demokratikleşmeye yönelik tehlikeler artıyor. Ülke düzeyinde uygulanan yanlış politikalar sonucu yaratılan bugünkü durum, tüm demokrasi güçlerinin aktif müdahalesiyle aşılabılır.

Nihat Sargın ve Haydar Kutlu yoldaşlar, gelinen bu noktada ortaya çıkan tikanıklıkların açılmasında, uzun zamandır içinde bulundukları haksız tutukluluk durumunu da dikkate alarak, ölüm orucunu bir mücadele biçimi olarak seçmiş bulunuyorlar. Bunun sadece onların kişisel bir sorunu olmadığı açıktır. Şimdi bütün güçlerle Türkiye'de ve uluslararası alanda her bakımdan etkin bir dayanışmayı örgütleyerek bu mücadeleyi başarıya ulaştırmak temel bir görevdir. Bu doğrultuda Türkiye'de elden gelen bütün çaba gösterilecektir. Açıktır ki, bu mücadelede uluslararası dayanışma belirgin bir rol oynayacaktır. Bu konuda Avrupa'daki tüm sağduyulu insanların elinden geleni esirgemeyeceğini umuyoruz. Burada ana amaç Avrupa kamuoyunu harekete geçirerek Türk hükümetini etkilemeye çalışmak olmalıdır.

Avrupa ülkelerinde dayanışma için aşağıdaki çalışma biçimlerinin önemli olacağını düşünüyoruz:

I- DAYANIŞMA:

- 1) Ülke kamuoyunun dikkatini olaya çekmek için önemli kişilerin de yer aldığı, kısa süreli uyarı nöbetleri- açlık grevleri örgütlemek,
- 2) Türk Hükümetine, Başbakanı ve Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne protesto mektupları-telgrafları göndermek; bu mektuplarda 141-142-163'ün kaldırılmasını, Kutlu ve Sargın'ın serbest bırakılmasını istemek,
- 3) Kutlu ve Sargın yoldaşlara destek mesajları göndermek (Ankara Merkez Kapalı Cezaevi, 10. Koşuş Ulucanlar/ANKARA)
- 4) Uluslararası Af Örgütü'nün Acil Eylem Çağrısı çıkarmasını sağlamak,
- 5) Avrupa hükümetleri ve uluslararası kuruluşların tepkilerini sağlamak, sorunu AÇIK'a ve BM İnsan Hakları Komisyonu'na taşımak,
- 6) Etkili olabilecek tanınmış kişilerin arka arkaya Türkiye'ye gelerek Hükümetle, Kutlu ve Sargın'la görüşmelerini sağlamak,
- 7) Arabuluculuk yapmak üzere Fellerlmayer, Balfe, Matutes gibi şahsiyetlerin Türk Hükümetine başvurmasını sağlamak,

II- MALİ KAMPANYA:

Türkiye'de başlatılacak mali destek kampanyasına Avrupa'dan da katılmak gerekiyor.

İlk ağızda toplu bir paranın iletilmesi etkili bir propaganda faaliyeti için yararlı olacak.

III- İÇ ÖRGÜTLENME:

- 1) Duisburg, B.Berlin, Londra ve diğer merkezlerin yaptıkları eylemleri ve konuyla ilgili gelişmeleri derhal Türkiye'ye bildirmeleri, Türkiye'deki gelişmeleri de Avrupa kamuoyuna duyurmaları,
- 2) Dış merkezlerde bu konuda çıkan materyalleri, basında çıkan haberleri kâğıt ve tercümeleri (kısa) ile derhal göndermeleri,
- 3) Haberleri ayrıca doğrudan Cumhuriyet, Güneş, Milliyet ve Hürriyet'e geçmeleri,
- 4) Tüm çalışmalar için ilişki telefonu İstanbul 516 04 34'dür.

Fax numaraları:

Adımlar: 516 11 79
Cumhuriyet: 526 60 72
Milliyet: 511 91 28
Güneş: 520 12 66
Hürriyet: 512 00 16

TBKP

Merkez Yönetimi

kalıcı hale getirerek ve daha da güçlendirerek sürdürme görevi ile karşı karşıyayız. Bu görevin başarılması için şimdi parti faaliyetimiz şu hedefler üzerinde yoğunlaşmalıdır:

1. Bakanlar Kurulu'nun gündeminde bulunan 141, 142 ve 163. maddelerde yapılacak değişikliğin Komünist Partisi üzerinde yasağın kaldırılmasını sağlayacak biçimde en kısa zamanda sonuçlandırılması, bunun kamuoyuna açıklanması ve hükümet tasarısının meclise sevk edilmesi için her düzeyde politik girişimlerimizi sürdürmeliyiz.

2. 141, 142 ve 163. maddeler konusunda ülke çapında başlattığımız yığmsal imza kampanyasını sonuçlandırmalıyız.

3. 4 Mayıs duruşmasının taşıdığı politik önemi dikkate alarak hem yığmsal, hem de ulusal ve uluslararası planda etkin kişilerin katılımıyla güçlü bir çıkış olması için çalışmalıyız.

4. Bu sorunu yeniden sürüncemede bırakma girişimlerine karşı yoldaşlarımızın ara verdiği eylemi, kamuoyunda tanınmış ve etkin kişilerle birlikte daha güçlü bir biçimde başlatma kararlığını ortaya koyan ve bunu kamuoyuna duyuran bir girişimin gerçekleşmesi için çalışmalıyız.

5. Geçen süre içinde çok geniş ve değişik çevrelerle her düzeyde gelişen diyalog ve ilişkilerimizi güçlendirecek, demokrasi mücadelesinin her alanında işbirliğini yoğunlaştıracak ve parti örgütlerimizin girişimciliğini artıracak tarzda politik faaliyetimizi yürütmeliyiz. 141, 142 ve 163. maddelerin kaldırılması, Kutlu ve Sargın yoldaşların serbest bırakılması taleplerimizin kamuoyunun gündeminde ve ilgi alanında kalmasını sürdüreceğimiz yeni eylem biçimleriyle sağlamalıyız. Parti faaliyetimizde oluşan geniş bloğun korunması ve güçlendirilmesini temel almalıyız.

6. Partimizin yasal kuruluşu için yapacağımız başvuru girişimi konusunda bugün daha olumlu koşulların ortaya çıktığını dikkate alarak bu girişimi sonuçlandıracak adımı atmalıyız.

Bugün ulaştığımız politik sonuçların elde edilmesinde Sargın ve Kutlu yoldaşların sürdürdüğü cesur ve kararlı eylem, parti üye ve örgütlerimizin yürüttüğü özverili, yaratıcı mücadele ve demokrasi güçlerinin sağladığı destek ve dayanışma belirleyici rol oynadı. Yine bu güç kaynağına dayanarak özlediğimiz demokrasiye, haklarımıza ve özgürlüğümüze kavuşacağız. Ülkemizde katılımcı demokrasiyi gerçekleştirecek güçler vardır. Haklıyız, kararlıyız ve başa-racağız. 26.4.1990

Çalışmalarınızda başarı dileklerimizle,

TBKP Merkez Yönetimi

ADIMLAR ... ENFORMASYON MERKEZİ İSTANBUL

SARGIN ve KUTLU yoldaşların 9.4.1990 tarihinde ilettikleri parti kâğıtlarına mesajları, ülke içi dağıtımı başladı ...

Sevgili Yoldaşlar, kardeşlerimiz; (*)

Sizlere ilk kez doğrudan sesleniyoruz. Daha önceleri zaman zaman bu gereksinimi şiddetle duyduk. Bu anlarda sizlerin yanbaşımda olup sizlerle her konuyu enine boyuna görüşebilmeyi ne kadar istedik. Yazmaya gelince bu hiçbir zaman yüzyüze görüşmenin, diyalogun, karşılıklı görüş alışverişinin yerini tutamayacak tek taraflı bir monolog durumundadır. İster istemez, şimdi olduğu gibi. Üstelik partimizde sürmekte olan tartışmalara doğrudan bir müdahale olarak algılanabilir, kaygısı da çekingenliğimizi artırıyordu. Yüzyüze görüşme umudunu sürekli canlı tutarak yazmayı da hep erteledik ve gerçek son ana sakladık. Şimdi artık bu noktaya gelmiş olduğumuzu sanıyoruz.

Sizlere, süresiz açlık grevine, ölüm orucuna gitmeye neden gerek duyduğumuzu, bu vesileyle partideki bunalımla ilgili görüşlerimizi ve çözüm konusundaki önerilerimizi aktarmak, düşüncelerinizi sizlerle paylaşmak dileğindeyiz.

Ölüm orucu sözü dramatik çağrışınlar yapabilir, fevri bir çıkış ya da bir fantazi olarak algılanabilir belki. Ama bu gerçek değil. Bu karar yenilgi ve acele verilmedi. Uzun uzun düşünüldü, enine boyuna irdelendi, getirip götürülecekleri tartışıldı, değerlendirildi. Ve de iktidar için sürpriz etkisini gözden kaçırmaksızın olabildiğince sondajlarla diğer görüşlerden yararlanılmaya çalışıldı.

Bu eylem elbette dramatiktir; ama gelişmeler de o ölçüde dramatik boyutlarda olmasaydı asla buna girişmezdik. İkincisi de sevgili peşinde koşacak tipler değiliz. Nasıl bir yol seçtiğimizin yeterince farkında olacak kadar da deney sahibiyiz.

Şunu da ekleyelim; bu eyleminin parti içi sorunlarla ve süregiden tartışmalarla, bu sorun ve tartışmaları yakından izleyebilmek, görüşleri doğrudan öğrenebilmek ve kendimizin kileri doğrudan iletebilmek, etkilenmek ve etkileyebilmek için mekân birliğini sağlama özlemi dışında ilgisi yok. Sorunlarımızın son noktada partimizin iç dinamikleriyle çözülebileceğine baştan beri inandık, inanmaya devam ediyoruz. Nitekim, belki henüz yeterince farkedilemiyor ama bunalım kendi çözümünü üretmeye başladı bile. Bunu seziyoruz. Ayrıca birleşik partimiz, farklı görüşler taşıyor olsalar da azımsanmayacak sayıda yoldaşımızı bizzat, tek tek yakından tanıyoruz. Duruma çözüm bulunacaktır.

Eyleminin parti için bunalımda doğrudan ilgisi yok ama partimizin, marksist solun geleceği ve en geniş birliği ile yakın ilgisi var. Eyleminin dolaysız hedefi tıkanma tehlikesi içine giren demokrasiye geçiş-demokratikleşme sürecinin önünün açılması için etkili müdahale ve antidemokratik uygulamaları protesto ile kendi özgürlüklerimizi taleptir.

Türkiye'de son aylarda gerileşme süreci belirginleşti. 12 Eylül'ün ilk günlerini aratmayan bir manzara giderek politik yaşama egemen oluyor. İşçilerin hak istemleri şiddetle bastırılıyor, öte yandan Çeltik işçilerinin ölümünün hesabını soran yok. Tütün üreticilerinin haklı protestolarına tutuklamalarla yanıt verildi. Üniversiteler yeniden polis çemberi içine alındı. Cezaevleri ağzına kadar dolu, tutuklamalar, işkenceler, hukuk dışı yargılamalar şiddetlendirerek sürüyor. Doğuda ilan edilmediş bir savaş var. Terör yeniden tırmandırılıyor. Enflasyon, hayat pahalılığı tırmanışta.

Ülkemizin ekonomik, sosyal, kültürel bir dizi sorununun çözülmesinin politik rejimle bağlı olduğu artık apaçık görünür hale geldi. Bu sorunların hangi yöntem ve yönetim biçimiyle çözüleceği sorusu politik rejim sorusudur.

Çözümler geleneksel baskıcı devlet politikalarında, parlamento ve hukuk dışı yollarda mı aranacak, militarist-polis yönetimi yeniden ağır mı basacak, yoksa barışçı, demokratik yollardan hoşgörü ve diyalog politikalarıyla hukuka bağlı demokratik parlamenter, çoğulcu katılımcı bir yönetim biçimiyle mi? Bu sorular sivil yönetim mi, askeri yönetim mi sorusuna indirgenebilir.

Bu sorulara yanıt getirmeden ülkenin hiçbir temel sorunu çözülemez.

Politik rejim sorunu ise tepeden değil geniş bir demokratik katılımla çözülebilir. Bunun olabilmesi için önkoşul ülke sorunlarının çözümü üzerinde toplumun özgürce düşünebilmesi önündeki engellerin temizlenmesidir.

Özgürce düşünemeyen bir toplum sorunlarına çözüm üretemez. Çözüm getirecek aydın, bilim adamı, işçi ve emekçi sınıfların, partilerin demokratik kurum ve kuruluşların çözümleri potansiyelleri bugüne kadar hep dışlandı. Sorunların tartışılması şöyle dursun, bilimsel çalışmalara konu edilmesi bile yasaklandı. Bunun, en son örneği; Kürt sorununu inceleyen bilim adamı İsmail Beşikçi'nin tutuklanmasıdır. Ama bu yasakçı kafa, sorunların daha da ağırlaşarak bugün ülkenin politik gündemini oluşturmamasını önleyemedi.

Türkiye'nin gündemini artık doğrudan politik rejimin temel sorunlarını oluşturan düşünce, inanç ve örgütlenme özgürlüğü, insan hakları, komünist partisinin özgürlüğü, Kürt halkının özgürlüğü, din-laiklik sorunu, ordu sorunu, dış politika ve ulusal güvenlik sorunları oluşturmaktadır. Bu sorunlar aynı zamanda baskıcı-vesayet rejiminin tabularıdır. Bu tabular yıkılmadan diğer ekonomik, sosyal, kültürel sorunların çözümü artık imkansızdır.

Görülebileceği gibi, bütün bu temel sorunların başında da düşünce özgürlüğü geliyor. Bu nedenle 141,142 ve 163. maddelerin kaldırılması, demokrasiye geçişin ve demokratik politik rejimin ilk ve önemli adımı olmaktadır. Bu tabunun yıkılması diğer tabuların yıkılmasını da getirecektir.

Diğer yandan, bugün toplumda oluşan geniş destek nedeniyle en kolay yıkılabilecek tabu, kalkabilecek kadar olgunlaşmış yasak da budur; TCK'nın 141,142,163. maddeleri ve komünist partisi üzerindeki yasaktır.

Bu yasak duvarının delinmesi, toplumda oluşan karamsarlık bulutlarını dağıtabilir, yeni bir başlangıç yapılabilir, bunalan toplum özgürlük estirilmesiyle daha ileri gidecek gücü kendinde bulabilir. Bu adımı, zindanların boşaltılması, Kürt halkının varlığının ve özgürlüklerinin tanınması, yeni demokratik anayasanın hazırlanması, ülkeyi tehlikelerden uzaklaştırıp düzlüğe çıkaracaktır. Ya özgürlük, ya baskıcı-vesayetçi rejimin devamı; bir üçüncü yol yoktur.

Oysa görünen nedir: Hükümet bu önemli demokratikleşme adımı atmakta ayak sürümekte, parlamento muhalefeti destek vermekle birlikte konunun politik önemi üzerinde yeterince durmamaktadır. Marksist soldaki kimi görüşler ise birlik sorununu, sanki birbirinin karşıtıymışçasına bu çok önemli politik mücadelenin karşısına koyabilmektedir. (Hatla partimizde de son zamanlarda bu konuda kafa karışıklığının ortaya çıktığı görülüyor.)

Bu durumda, bu kökdü demokratik dönüşüm doğrultusunda, konunun doğrudan tarafları ve baştan beri ısrarlı takipçisi olarak en başta, en önde görev bizlere düşmektedir. İşte başladığımız ölüm orucu etkili, sarsıcı niteliği ile bizzat ve de asıl peşinden sürükleyeceği örgütlü destek hareketleri ile hem konunun yerinden ve en sıcak biçimde kamuoyunun gündeminde canlanmasını sağlamak, hem de bu yolla ıktidara, sayısız söz ve vaatlerine karşın geri durduğu adımı attırmak hedefini gümmektedir. Örgütlü destek hareketleri denildi. Başarı için bu şarttır. Ve eyleme girişmeden bu şartın gerçekleşeceği veri kabul edilmiştir. Çünkü bu konuda demokratik kamuoyuna, ama hepsinden her şeyden önce parti ve onu oluşturan bireyler olarak siz yoldaşlarımıza güveniyoruz.

Yoldaşlar,

Olayların gelişimi birlik, yasalık, yenilenme hedefiyle ülkeye dönüşün ne denli önemli olduğunu ve zamanında yapılmasını apaçık ortaya koydu. Ülkeye dönerken, Türkiye'nin önünde demokratik gelişme olanakları olduğu kadar tehlikelerin de var olduğunu, eğer bir an önce 12 Eylül öncesinden daha geniş çoğulcu, katılımcı bir demokrasiye geçilemezse Türkiye'yi ciddi tehlikelerin beklediğini söylemiştir. Demokratik olanakların hızla değerlendirilebilmesi için tabuların yıkılması, demokratik istikrarın yolunun açılması, kökdü bir zihniyet değişikliğinin gerçekleşmesi, uygarca ilişkilerle dayalı yeni bir politik kültürün yeşermesi doğrultusunda politik gelişmelere etkili bir müdahale ve demokrasiye geçişte kendi rolümüzü oynayabilmek için döndüğümüzü söylemiştik. Eğer TİP-TKP birliği adımı atamamış ve kendimizi yenileme sürecine sokamamış olsaydık kamuoyunda kazanmış olduğumuz bugünkü desteği ve düşüncelerimizi, partimizin meşruiyetini sağlayamazdık. Tüm hatalarımız, eksiklerimiz, zamanı iyi kullanmada gösterdiğimiz beceriksizliklere rağmen TBKP, ülkenin politik gündemine girdi ve toplumda tabuların yıkılması yönünde önemli bir zihniyet değişikliğini gerçekleştirdi. Artık her şeyi bu kazanım temelinde görme durumundayız.

- 3 -

Politik süreçlere müdahale deneyimimiz şu gerçeği bir kez daha kanıtladı. Doğru, somut, haklı bir politika doğru yöntemlerle ve zamanında uygulanırsa büyük sayısal güce sahip olmaksızın da sonuç alınabilir. Davamızın haklılığına kuşku yok. Sürdürdüğümüz mücadele yöntemi ise meşru, kararlı ve uygarca oluşu ile karşıtlarımızın dahi saygısını kazanmış bulunuyor. Sağ partilerden gelen "TBKP ile aynı masaya oturmaktan onur duyuyoruz" sözleri bunun kanıtıdır.

Partimizin oynadığı rolü abartma niyetinde değiliz. Ama rolümüzün önemini kavrayamazsak halkımıza karşı sorumluluğumuzu yerine getiremeyeceğimizi, başarılı olamayacağımızı da bilmeliyiz. Marksist sol hareket içinde onlarca yıldır süren bölünme sürecinde TİP-TKP birliği ile ilk kez somut bir birlik örneği verildi. Bununla kalınmadı, ülkenin geleceğinde, hiç de marjinal etki sayılmayacak derecede rol oynandı. Ülkemizde demokrasi, insan hakları sorunları sokaktaki insandan, Avrupa Parlamentosuna kadar yayıldı ve ülkemizde bir "düşünce suçu, düşünce özgürlüğü sorunu" olduğu gösterilebildi.

Hiçbir mücadele, hiçbir önemli hedef coşku ve heyecan olmadan kazanılamaz. Bize bu duyguyu kazandıracak şey insani ideallerimizin yanı sıra oynadığımız bu somut rol ve elde ettiğimiz kazanımlardır. İşte bunlar Marksist sol olarak ülkemizin demokratik yenilenmesinde oynayabileceğimiz pozitif rolü de ortaya koyuyor.

Yoldaşlar;

Politik kültür, demokrasi kültürü yalnızca lafla yaratılabilecek bir şey değil. Bir ülkede bireyler her şeyden önce insan olma bilinciyle, yurttaşlık bilinciyle hak ve özgürlüklerine ve ülkenin geleceğine kararlılıkla sahip çıkmazlarsa o ülkede demokrasi kökleşmez. Ülkemizde demokrasinin zayıflığı sosyo-ekonomik, tarihsel nedenlerin yanı sıra demokrasi kültürünün zayıflığına da bağlıdır.

Bu nedenle ülkemizin demokratik yenilenmesi, politik rejimin demokratikleşmesi ile birlikte yeni bir politik kültürün doğmasıyla başlayacak ve devletin demokratikleşmesi sürecinin derinleşmesiyle gerçekleşecektir.

Burada Komünist Partisinin rolü dışında tek tek komünistlerin, marksistlerin ve bir insan olarak bireyin rolü önemlidir. Haksızlıklara baskıya, sömürüye birey olarak başkaldırmayı, tek başımıza kalsa da mücadeleyi göze almadıkça yeni politik kültürden söz etmek fazla anlam taşımayacaktır.

Bildiğiniz gibi TBKP Başkanı ve Genel Sekreteri olarak, hala uygulanması yoğun olmasa da sürdürülen TCK'nın 141 ve 142. maddeleriyle tutuklu olarak 2,5 yıla yaklaşan bir süredir yargılanıyoruz. Bu yargılama kamuoyu vicdanına ters düşmesinin yanı sıra hukuk dışıdır. Türkiye'nin altına imza attığı ayrıca iç hukukunun bir parçası haline getirdiği insan hakları sözleşmelerinin apaçık ihlalidir. Ayrıca, 29 aydır sürdürülen tutukluluk durumu mevcut infaz yasasının şartlı tahliye hükümlerine göre altı yıla ulaşan bir ceza niteliği aldı. Her geçen gün bu ceza süresi katmerlenmektedir. Kaldı ki, yargılama ve tutukluluğu muzun bu biçimde sürdürülmesinin yalnızca özel politik amaçların dışında bir izahı kalmamıştır. TBKP üst yöneticileri olarak, yalnızca ikimiz için tutuklu yargılamanın sürdürülüyor olması bunun kanıtıdır.

Bu apaçık hukuk ve insan hakları ihlaline, göz göre göre sürdürülen haksızlığa sessiz kalmamız mümkün değildir. Bu tür baskılarla partimizi özgürlük hedefinden vazgeçirmeyi düşünenlere, bu düşüncelerinin ham hayal olduğunu göstermek ve baskılara boyun eğmeyeceğimizi kesin ve net olarak anlatmak gerekiyordu. Bu da giriştiğimiz eylemin ikinci nedeni oldu.

Kardeşler;

Politik bunalımın derinleşmesine paralel partimiz içinde de bunalım baş göstermiş bulunuyor. Bu bir tesadüf değildir. Birliğin noktalanmasından önce her iki parti yönetimi ortak toplantısında TİP-TKP birlik sürecinin tamamlanabilmesi ve komünistlerin daha geniş birliğinin gerçekleştirilmesi için yasallığın kazanılmasının ve demokrasiye geçişin zorunluluk olduğunu saplamıştı. Bu görüş de doğrulandı. Gerek partimizin içindeki bunalım, gerekse daha geniş birlik sürecindeki sancıların altında özgürlük ortamının sağlanamamış oluşu gerçekte çok önemli bir rol oynamaktadır.

Partimiz henüz ne gerçek anlamıyla yasal, ne de illegaldır. Bu durum özellikle yönetim düzeyinde akla gelen, gelmeyen sayısız güçlüklerin, bugünkü parti unalımının nesnel kaynağıdır. Bu durum daha geniş birlik istek ve kararlılığımızın hakkıyla anlaşılmasını da en-

geliyor. Yasallık konusundaki kararlı mücadelemiz kimi dostlarımızda kendimizi ön plana çıkarmak güdüsü olarak algılanırken, onların kuşkularını gidermeye yönelik çabalarımız ise politik hedeflerimiz için mücadele konusunda parti içinde kafa bulanıklığı yaratıyor.

Yoldaşlar;

Parti içi bunalımdan derece derece hepimiz sorumluyuz. Tartışmaların sıcaklığından kendimizi arındırarak soğukkanlı düşünecek olursak her birimizin yanlışlarını, en azından eksikliklerinin olduğunu görebiliriz.

Bu böyle olsa bile bunalımın esas sorumlusu, cezaevinde bulunmakla birlikte biz de içinde olmak üzere bir bütün olarak yönetim görevini üstlenmiş olan parti yönetimidir. Bu kısa seslenişte bunalımın tüm nedenlerine ve yönlerine girecek değiliz. Yalnızca sorumluluklarımızın farkında olduğumuza işaret etmek istedik.

Diğer yandan partide bunalıma yol açan birçok neden sayılabilir. Ancak, gelinen noktada bizi esas olarak çözümler ilgilendirmelidir. Çözüme bağlı olduğu ölçüde nedenler ele alınmalıdır.

Bunalımın bize göre temel ögesi, parti içi konsensusun bozulmasıdır, çözüm de buradadır; farklı görüşler arasında yeni bir konsensus yaratmak. Bu mümkündür.

TİP-TKP birliğinde konsensus ilkesi TBKP'nin kurucu ilkesi olmuştur. TBKP'nin TİP ve TKP'den farklı ayırtedile niteliği "birleşik parti" olmasıdır. Ne TKP, ne de TİP bu nitelikte partiler değildi. Bu özellik aslında çağdaş, modern, yeni bir parti anlayışı için uygun bir yapı oluşturuyor. Birleşik bir parti monolitik bir parti yapısını dışlar. Böyle bir yapı ise olgun, gelişkin bir parti içi demokrasi ister. Böyle bir demokrasi öncelikle farklı görüşler arasında ortak tutum ve ortak eylem gerçekleştirecek biçimde bir konsensus yaratmayı zorunlu kılar. Bu başaramadığı için bunalım doğmuştur ve bu konsensus yaratılarak bunalım aşılabılır.

Bunun için birincisi; tümparti (yönetimden ayrılmış ya da partinin feshini isteyen yoldaşlar da içinde) tıkanan demokrasi sürecinin önünü açmayı, demokrasiye geçiş için yasakların kaldırılmasını amaçlayan somut politik mücadele hedefleri doğrultusunda harekete geçmeyi kabul etmelidir. İkincisi; marksist solun mümkün olan en geniş birliğini sağlama doğrultusunda da komünist partisinin özgürlüğü elde edildiğinde ve yeni yasal partinin güvencesi ortaya çıktığında TBKP'nin ayrı parti olarak kalmakta ısrarlı olmayacağını açıklanması yerinde olur düşüncesindeyiz. Üçüncü olarak, marksizm anlayışı üzerine yeni bir konsensus yaratmak yenilenme sürecini ilerletmek üzere somut bir plan çerçevesinde teorik-politik düşünsel bir çaba ve tartışmaya başlatılmıyız.

Bütün bunlar için TİP-TKP birliğinin önemi ve daha geniş birlik konusunda kararlılığımız bugüne dek birlikte elde ettiğimiz kazanımları pekiştirmek ve ilerletmek amacı bizi birleştireci olacaktır.

Bunalım her partide ortaya çıkabilir, karmaşık teorik-pratik sorunları çözmek durumunda olan partimizde şaşırtıcı da değildir. TBKP bunalımsız parti değil, bunalımın aşabilen ve ondan ileri sonuçlar çıkarabilen bir parti olmalıdır. Birlikte bunu başarabileceğimize inanıyoruz.

Sevgili yoldaşlar;

Sonuç olarak, demokrasiyi kazanmak ve korumak kararlılığımızı gerektiğinde yaşamımız pahasına gösteremezsek demokrasi düşmanları cesaret bulacaktır. Eğer ülkemiz hızla çoğulcu, katılımcı bir demokrasiye geçemezse ne TBKP'nin varlığı, ne de daha geniş yasal partinin bir anlamı olacaktır.

Partimizin birliğini koruyarak tüm gücümüzü özgürlük mücadelesi için seferber etmeli ve tüm enerjimizle daha geniş birlik için çalışmalı ve kendimizi yenileyebilmek için eleştirel düşünce silahından asla vazgeçmemeliyiz.

Çağrımızı ve eylem kararımızı anlayacağınızdan kuşkumuz yok.

Özgürlük ve demokrasi mücadelesinde başarımız birliğimize, kararlılığımıza ve cesaretimize bağlı olacaktır.

Heptimize başarılar diler, sevgiyle kucaklarız.

(*)

6.4.1999 Cuma günü saat 15.45'den bu yana Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde ölüm orucu eylemi sürdüren TBKP Başkanı Dr. Nihat SARGIN ve TBKP Genel Sekreteri Haydar KUTLU'nun TBKP örgütlerine, üyelerine, yoldaşlarına mesajı

Türkiye Birleşik Komünist Partisi

Merkez Komitesi

United Communist Party of Turkey

Central Committee

Sayın,

İzlediğiniz gibi Başkanımız Nihat Sargın ve Genel Sekreterimiz Haydar Kutlu 20. gündür açlık grevinde bulunmaktadır. Bu durum biraz daha uzarsa bedenlerinde sağaltımı olanaksız sonuçlar ortaya çıkacaktır.

Onlar giderken Sizlerin verdiğiniz destek " arkadaşlarımızı sizlere emanet ediyoruz " diye biten çağrınız, Türkiye kamuoyunda duyarlı bir etki yaratmıştı. Arkadaşlarımızın kurtarılması ve isteklerinin yerine getirilmesi için yine Sizlerin destek vermenize ihtiyacımız var.

Durum ertelenmez olduğu için bizler bir dizi etkinlik uyguluyoruz. Bunları şöyle sıralayabiliriz.

1. 48 saat süreli dayanışma-açlık grevleri,
2. Devlet Başkanlarına, hükümetlere, parlamenterlere, bilim-sanat insanlarına v.b. T.C yönetimini çözüm aramaya çağırın başvurular,
3. Basına Sargın ve Kutlu ile dayanışma ve ilgilileri protesto mesajları,

Tüm bunları Sizler etkisiz bulabilir, daha etkili görüşler geliştirebilirsiniz. Bize önereceğiniz bu etkinlikleri uygulamaya hazırız. Şöyle veya böyle Sizlerin desteğine her zamankinden fazla ihtiyacımız var. Yanıt vermenizi rica ediyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

25.Nisan.1990

Mehmet Karaca

TBKP Başkan Yardımcısı

Osman Sakalsız

TBKP Genel Sekreter Yardımcısı

11.04.1990

BASIN AÇIKLAMASI

TBKP merkez Yönetimi Bakanlar Kurulunun Güneydoğu için çıkarttığı kararnamenin Kürt ve Türk halkı arasında Kapanması zor yaralar açacağını, bu nedenle bu kararnamenin iptal edilerek, Kürt sorununun açık olarak parlamentoda tartışılmasını ve demokrasi kuralları içinde çözüm aranmasını istedi.

Adı konulmadan bir sorunu çözmek mümkünmüdür ? Kürt sorunu açık seçik konuşulmadan 141,142 ve 163 başta olmak üzere yasaklar kalkmadan Güneydoğu'daki sorunları çözmek mümkünmü ? Devlet yıllardır Kürt sorununu askeri yöntemlerle, sürgünle çözmeye çalıştı. Aradan geçen yarım asırlık sürede gelineen noktada bugün Türk ve Kürt'lerin biraradalığı tehlikeye girmiş durumdadır.

Kürt sorununu genel toplumsal bir sorun olarak görmek gerekli. Böyle bakılmadığı sürece bugün olduğu gibi, parlamentodaki partilere bile danışılmadan alelacele çıkartılan kararnamelerle sorunu çözmeye yönelen anlayışla varılacak yer; gerginlikleri daha da arttırmak sorunu dahada çözümsüz hale getirmek olacaktır.

Biz, hiçbir terör eylemini onaylamıyoruz. Şiddet yoluyla hiçbir sorun çözülemez. Ama, Terörü önlemek ancak politik ve demokratik girişimlerle mümkün olabilir. Alınan son karar ise politik çözüm yolunu tıkayan askeri yöntem ve yasakları mutlaklaştıran bir karardır. Bu kararın parlamentoda tartışılmadan MGK'nın direktifi ile alınmış olması ise demokrasi süreci açısından ciddi bir endişe kaynağıdır.

TBKP olarak kanun kuvvetinde kararnamenin iptal edilmesini, sorunun demokratik barışçı yollarla çözümünün aranmasını, Kürt halkının bütününe hedef alan askeri, idari önlemlere son verilmesini gerekli görüyoruz. Doğu'da terör, şiddet, olağanüstü hal devam ederken Batı'da demokrasi olamaz.

TBKP

MERKEZ YÖNETİMİ

28.4.90

Bütün parti üye ve örgütlerine

DEĞERLENDİRME

Sargın ve Kutlu yoldaşlar, başlattıkları ölüm orucuna dün yaptıkları bir açıklama ile ara verdiklerini duyurdular. Yoldaşlar başlattıkları eyleme ara vermelerinin nedenleri olarak;

* Ülkemizde son onbeş-yirmi gün içinde demokratik muhalefetin yükselmesi ile politik durumda önemli değişikliklerin gerçekleştiğini; bu ortamda ölüm orucunun temel amacı olan demokrasi için uyarı işlevini yerine getirdiğini;

* Kamuoyu vicdanında yoldaşlarımızın haklılığını tescil eden güçlü bir dayanışmanın ve desteğin ortaya çıkmasını, gerek 141-142. maddelerin, gerekse süregelen tutukluluk halinin kaldırılması konusunda çok geniş bir mutabakatın var olduğunu gösterdiğini, bunun sonucu olarak konunun bakanlar kurulunun gündemine girdiğini ve son olarak Özal'ın bayramı sonrasında hükümetin çalışmalarını kesin bir biçime kavuşturacağı yolundaki açıklamasını;

* Demokrasi güçlerinin birçok temsilcisinin, yoldaşların başlattıkları eylemi daha güçlü ve sonuç alıcı bir biçimde, daha sonra birlikte sürdürme konusunda yaptıkları önerileri dikkate alarak bu sonuca vardıklarını açıklamışlardır.

Yoldaşların açıklamalarında vurguladıkları politik durumdaki gerçekleşen değişimin tanımlanabilmesi için ölüm orucunun başlamasından bu güne ülkemizin politik yaşamında nelerin değiştiğini bizim ve demokrasi güçlerinin hangi sonuçlara ulaştığını ana yönleri ile açıklamak gerekiyor:

1. Yeni kararname ile demokrasi güçlerini sindirmek amacıyla baskıların yoğunlaştığı bir dönemde başlayan ölüm orucu boyunca ve son yirmi gün içinde ülkemizin politik durumunda önemli bir değişiklik yaşandı. Bu değişiklik demokratik muhalefetin yükselmesi, çok farklı ideolojik ve politik görüşlere, sınıfsal kökenlere sahip geniş sosyal ve politik çevrelerin ülkemizde demokrasiye sahip çıkmaları biçiminde kendisini gösterdi. Demokrasi güçleri seslerini yükselttiler ve oluşturulmaya çalışılan baskı ortamının geriletilmesinde önemli bir rol oynadılar. 141, 142 ve 163. maddelerin kaldırılması, Kutlu ve Sargın yoldaşların serbest bırakılmasını talep eden geniş bir bloğun ortaya çıkmasının yanı sıra, hükümetin çıkardığı yeni kanun gücünde kararnameye karşı çok geniş bir toplumsal tepki ortaya çıktı. Demirel ilk kez son onbeş-yirmi gün içinde "141, 142 ve 163. maddelerin artık daha fazla yaşayamayacaklarını ve sonlarının geldiğini", "Türkiye'de devletin yeniden yapılandırılmasının zorunlu olduğunu" ve bu amaçla köklü "reformların gerçekleştirilmesi" gerektiğini söyledi. Deniz Baykal ise, ülkede "acil bir demokrasi paketinin hazırlanması ve uygulanmasının zorunlu olduğundan" söz etti. Bu yaklaşımlar toplumda gelişen demokrasi bilincinin giderek derinleşen demokrasi düşüncesinin değişik politik çevrelerde yansması ve ülkemizde genişleyen demokrasi güçlerinin bir göstergesiydi.

2. Hükümet tarafından gündem düşürülmüş ve başbakanın çekmecesinde kış uykusuna yatırılmış olan 141, 142 ve 163. maddeler sorunu yeniden ülkenin gündemine girdi ve iç politikanın temel sorunlarından biri haline geldi. ANAP dışında bütün politik partiler, sendikalar, işveren örgütleri, meslek kuruluşları, bütün basın-yayın organları, köşe yazarları, kamuoyunda etkin kişiler, yazar, aydın ve sanatçılar bu maddelerin kaldırılması konusunda tutum aldılar ve yoldaşlarla dayanışma içinde oldular. Ülkede bütün politik ve sosyal güçler bu soruna taraf oldu ve görüş açıkladı. Bu gelişme sonucunda bakanlar kurulu konuyu yeniden gündemine almak zorunda kaldı ve başlattığı çalışmayı en kısa zamanda sonuçlandıracağını açıkladı.

3. Kutlu ve Sarfın yoldaşların özgürlüğü ilke çapında bir sorun haline geldi. S.Demirel, SHP, TUSİAD, Şevket Yılmaz, Refik Baydur (TİSK), İğeli sanayici ve işadamları, B.Ecevit, RP, ülkemizin tanınmış aydın, yazar ve sanatçıları, hemen hemen bütün köşe yazarları halen devam etmekte olan bu dava üzerine konuştu ve yoldaşların serbest bırakılmasını istedi. Bu açıklamalar bütün gazetelerde geniş olarak yer aldı.

4. Ölüm orucunun başlamasından bugüne partimizin durumunda da önemli değişiklikler meydana geldi. Bu süre boyunca parti üyeleri ve örgütleri yoğun ve yaratıcı bir politik faaliyet içinde oldular. Kamuoyuna etkin bir biçimde seslenen onun vicdanında haklılık kazanan, barışçıl yeni eylem biçimleri geliştirdiler. Partimizin kamuoyunda kazandığı fiili meşruiyet olağanüstü güçlendi. Parti olarak açık kimliğimizle ANAP dışında bütün partilerin en üst düzeyde yöneticileri, hükümet çevreleri, sendikaların ve meslek örgütlerinin merkezi ve yerel yönetimleri, siyasi partilerin il ve ilçe düzeyinde örgütleri ve birçok yerel yönetimler ile ilişkiler kuruldu ve parti adına görüşmeler yapıldı. Bunlar bizimle dayanışma içinde olduklarını kamuoyuna açıkladılar. Bir yanda biz bu kuruluşlar tarafından resmen kabul edilirken ve açık politik kimliğimizle görüşmeler yaparken, diğer yanda TBKP'ni yasal olarak kurmak amacıyla ülkeye dönmüş olan yoldaşlarımızın hala tutuklu bulunmaları arasındaki hukuksal çelişki açık bir haksızlık olarak kamuoyunda belgelendi. Yeni politikamızın temel unsuru olan diyalog ve işbirliği, partimizin bu süreç içindeki faaliyetinin her düzeyinde gelişti.

5. Bu süreç içinde sol ve marksist güçlerin konumu açısından da durum değişti. Bugüne kadar belli ölçülerde "TBKP'nin işi" gibi görülen 141, 142'ye ve komünist hareketin önündeki yasağa karşı mücadeleye bu güçlerin etkin temsilcileri sahip çıktılar. Yoldaşlara yaptıkları öneriyle bu mücadeleyi daha güçlü biçimde birlikte yürütmeyi olanağını hazırlamış oldular.

Ülkemizin demokratikleşme sürecinde tıkanma tehlikesinin arttığı bir ortamda gerçekleşen ölüm orucu, politik durumun değişmesinde önemli bir rol oynadı. Gelişmeler yoldaşların politik duruma müdahale kararının doğru ve yerinde olduğunu gösterdi. Parti üye ve örgütlerinin barışçıl ve demokratik eylem biçimleriyle bu müdahaleye sağladıkları katkı kamuoyunda büyük destek gördü. 141, 142 ve 163 konusunda hükümet ve mahkeme karşısında yeni ve daha geniş bir blok oluştu, bu mücadelenin öznesi değişti ve genişledi. Bu kazanımı koruyabilir ve geliştirebilirsek mücadelemizi kesin başarıya ulaştırmamız zor olmayacaktır. Politik gelişmelere aktif bir biçimde müdahale etme, toplumsal açıdan haklı ve meşru bir talep etrafında politik ve sosyal güçlerin tutum almasını sağlayarak ve geniş bir blok oluşturarak, varolan durumu değiştirme politikamızın sonuç alıcı olduğu bir kez daha görüldü.

Yoldaşlar ölüm orucuna ara verme kararının zamanını belirlerken oluşan yeni durumu dikkate almalarının yanısıra, ülkenin demokratikleşmesine direnen güçlerin bu faaliyetlerini "devletin dayatmalara boyun eğmemesi" gerekçesi ardına gizleme niyetlerini boşa çıkaracak bir biçimde belirlediler. Böylece politik bakımdan üstün bir konum elde edildi. Bugün hükümet ve mahkeme, oluşan geniş kamuoyu karşısında sorunu sürüncemede bırakmayı ve tutukluluk halinin devamında ısrar etmeyi hiçbir gerekçe ile açıklayamayacak durumdadır.

Parti yönetiminin ölüm orucu boyunca örgütlenen etkinlikleri merkezi olarak organize etme ve koordinasyonunu sağlama konusundaki eksikliklere rağmen eylem öncesinde planladığımız birinci hafta kamuoyunu bilgilendirme ve uyarma, ikinci hafta politik merkezlere yönelme ve üçüncü hafta parti örgütlerinin bütün potansiyelleri ile eyleme katılması biçimindeki hedeflere üyelerimizin özverili çabaları ile büyük ölçüde ulaştık.

Yoldaşlarımızın başlatıkları eylemin bu etabı, partimiz de içinde demokrasi güçleri açısından önemli kazanımlarla sonuçlandı. Demokrasi mücadelesinde genişlik ve derinlik bakımından yeni bir adım atıldı. Ancak henüz sonuca ulaşmış değiliz. Sargın ve Kutlu yoldaşların başlatıldığı mücadeleyi sonuca ulaştırmak için bu kazanımlara dayanarak, bunları genişletip

Bilgi için

- TBMM üyelerine mektup -

11 Nisan 1990

Sayın parlamenter,

Bildiğiniz gibi, Ankara Merkez Kapalı Cezasında 141-142. maddelerden tutuklu bulunan Türkiye Birleşik Komünist Partisi Genel Başkanı Nihat Sargın ile Genel Sekreteri Haydar Kutlu, 6 Nisan 1990 gününden itibaren ölüm orucuna başladılar. Kamuoyuna yaptıkları açıklamada, eylemlerinin, 141-142-163. maddelere ilişkin düzenlemelerle Komünist Partisi üzerindeki yasak kalkıncaya veya kalkacağına açık işaretleri ortaya çıkıncaya kadar ve/veya daha uygun mücadele olanaklarına sahip olacakları tahliyelerine kadar kesintisiz sürdüreceklərini belirttiler.

Sargın ve Kutlu'yu böylece yaşamsal bir karar almaya iten nedenlere dikkatinizi çekmek ve bu nedenlerin ortadan kaldırılması için girişimde bulunmanızı rica etmek istiyoruz.

Gerek başbakan, gerekse Adalet Bakanı, hükümet kurulduktan sonra, birçok kez 141-142-163 sorununun kısa sürede çözüleceğini açıkladılar. Bu konuda tasarılar hazırlandı. Hukuk adamları, politikacılar, aydınlar, basın ve sendikacılar birçok kez bu maddelerin kalkması gerektiğini belirttiler. Yapılan kamuoyu araştırmaları halkın çoğunluğunun bunu desteklediğini ortaya koydu. Bütün bunlara karşın son aylarda hükümet bu sorunun varlığını sanki unuttuğu gibidir; binlerce insanın ve ülkemizin demokratik geleceğini ilgilendiren bu konuyu gereken ciddiyetle ele almamaktadır.

Öte yandan ıktıbuçuk yıllık tutukluluk süresinden ve TBKP davasının bugün vardığı yerden sonra, Sargın ve Kutlu'nun tutukluluk durumlarının sürmesinin hiçbir hukuki gerekçesi kalmamıştır. Öyle ki, bugün kamuoyunun TBKP olayına gösterdiği ilginin de etkisiyle, çok sayıda TBKP üye ve yöneticisi, politik kimlikleri ile açık politik faaliyet sürdürmekte, TBKP yöneticileri parti başkanları tarafından kabul edilmekte, yasal bir Komünist Partisi'nin Türkiye'nin olağan bir ihtiyacı olduğu görüşü geniş kabul görmektedir. Bütün bunlara rağmen, Ankara DGM, TBKP Başkan ve Sekreteri'nin tutukluluğunu politik bir yaklaşımla kaldırmamaktadır. Ankara DGM savcılarının yasaları aşan keyfi tutumları ise yalnız TBKP olayında değil, düşünce, örgütlenme ve basın özgürlüğünü ilgilendiren birçok olayda yaşandı.

Sargın ve Kutlu'nun direnişlerinin haklılığı bunlar dikkate alındığında kolaylıkla görülebilir.

TBMM ve milletvekilleri bu iki insanın bütün haklılıklarına rağmen göz göre göre ölümce bırakılmasına ortak olmamalı ve sorunun adil ve insani bir çözüme ulaştırılması için bir an önce harekete geçmelidir.

Sorun ne bir partinin ne de tek tek kişilerin sorunudur. Sorun, ülkemizin özlenen çoğulcu, çağdaş, özgürlükçü demokrasiye ulaşmasına katkıda bulunma sorunudur. Ve bu, hangi politik görüşten olursa olsun bütün parlamenterlerimizi ilgilendiren bir anaçtır.

Sayın parlamenter,

İki politikacının, demokrasi ve özgürlük için attıkları bu adımın ciddiyetinin bilincinde olduğunuz inancıyla, sizi bütün olanaklarınızla bu sorunun en kısa sürede çözülmesi için girişimde bulunmaya çağırıyoruz. Bu konudaki girişimlerinizi, ülkemizin çok ihtiyaç duyduğu hoşgörü ve karşılıklı anlayış ortamının oluşmasına da önemli bir katkı olacağı açıktır.

Çalışmalarınızda başarılar diler, saygılar sunarız.

Türkiye Birleşik Komünist Partisi
Merkez Yönetimi

Adresler:

M.Sargın -H.Kutlu
Merkez Kapalı Cezaevi-10.koğuş
Ulucanlar/ANKARA - TR

TC.Başbakanı Yıldırım Akbulut
Bakanlıklar / Ankara - TR

TC.Cumhurbaşkanı,T.Özal
Çankaya / Ankara - TR

An den Bundespräsident
Herrn Dr.R.von Weizsäcker
Kaiser-Friedrich-Str.16 ,5300 Bonn.1

An den Bundeskanzler
Herrn Dr.H.Kohl
Adenauer Allee 141, 53 Bonn

An den Bundesminister des Auswärtigen
Herrn H.D.Genscher

Tempel Str.1-3 , 53 Bonn.1

Yukarıdaki adresler dahada genişletebilir.
Hem sizler bu tür mektuplar(yanda bir örnek)
yazabilirsiniz,hem de gerekli kişilere verebi-
lirsiniz. Özellikle bu adresleri dayanışma is-
tenilen kişi ve kuruluşlara gidecek mektuplara
eklemekte yarar var.

Kemal Atakan
Auricher Damm 18
2103 Hamburg 95

An Herrn Hans Dietrich Genscher
Außenminister der B.R.Deutschland
Auswertiges Amt
5300 Bonn

Sehr geehrter Herr Genscher,

ich wende mich im Namen der demokraten aus der Türkei,die in Hamburg
leben und arbeiten an Sie.

Unsere dringende Bitte ist es,daß Sie Ihre Möglichkeiten einsetzen,
um das Leben der beiden Politiker Dr.Nihat Sargın (Vorsitzender der
Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei) und Haydar Kutlu
(Generalsekretär der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei)
die sich seit dem 6.April im Todesfasten befinden zu retten.

Der anachronistischen Denkweise,die es erlaubt,den Menschen nur wegen
Ihrer politischen Auffassung Ihre bürgerlichen Rechte und Freiheiten
zu entnehmen muß ein Ende gesetzt werden.Das muß aber nicht unbedingt
noch mehrere Menschenleben kosten.

* Wir wenden uns an Sie,als eine politische Persönlichkeit,der mit
seiner liberalen Überzeugung bis Heute weltweit für Frieden,Menschen-
rechte und Demokratie gewirkt hat,mit der Bitte und Hoffnung, auch
in unserem Land,der Türkei,vieles bewirken zu können.

Wir bedanken uns für Ihre Bemühungen im Voraus und wünschen Ihnen
frohe Ostertage.

Hochachtungsvoll

i.A. Kemal Atakan

Kemal Atakan

Anlage

Mektup
ÖRNEĞİ

Hamburg,den 10.04.1990

* Bu bölüm gidecek
kişiye göre değişir: v.k.

19.12.8

Dear comrades,

We want to thank You very sincerely for Your solidarity with our efforts to gain liberty for the general secretaries of the Workers Party of Turkey and of the Communist Party of Turkey.

As you know, the General Secretaries of the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey Nihat Sargin and Haydar Kutlu returned to Turkey on 16th November 1987 in order to legally set up the United Communist Party of Turkey which will be a merger between the two above named parties. The two political leaders declared that their intention was with this move to contribute to the democratization process in the country by securing the legality of the communist movement.

However, the two General Secretaries were taken into police custody as soon as they set foot on Turkish soil at Ankara Airport. They were interrogated incessantly for 19 days at Ankara Security Department without access to their lawyers. As has already been expressed by the lawyers, both the detention of the two political leaders and their remaining in custody for more than 48 hours is in violation of the existing laws of the country.

It is at the same time in contradiction with international laws and agreements to which Turkey is a signatory. However, all initiatives of both the lawyers and the international bodies to change the situation failed to achieve any positive results. During this period, the Prosecutor of the State Security Court as well as the government circles made out in their statements to Turkish and the foreign press that the two leaders were being interrogated under normal and comfortable conditions.

On 5th December 1987 the State Security Court ordered the arrest of Nihat Sargin and Haydar Kutlu. One thing is quite clear: The two General Secretaries returned to Turkey on their free will from the European countries where they were living as political refugees and publicly declared the purpose of their return. Under these circumstances there should be no fear that they would escape or destroy the evidence, so there is no legal justification of their arrest.

As Nihat Sargin and Haydar Kutlu came out of the court they revealed in front of their lawyers and newsreporters that they had been tortured while in police custody and this revelation was immediately met by police brutality. On 7th December 1987 when they were first allowed to see their lawyers since the beginning of their detention, they handed to them a copy of the petition which they had submitted to the Prosecutor of the State Security Court and which detailed the severe torture that they had been subjected to. In this petition the two leaders revealed that they had been hosed down with pressurized water, hanged upside down from a higher place, had electric shocks, were made to drink "drugged" water and to wait naked on cold concrete for long periods. Despite

all declarations by the official authorities to the contrary, these two leaders have been subjected to a brutal crime against humanity in front of the national and international public opinion. This very fact gives us grave concern for future safety and health of Haydar Kutlu and Nihat Sargin.

The right to defence of the two General Secretaries is heavily restricted after their arrest just as it was during their detention. Despite the clear clauses in the relevant laws, the defence lawyers are prevented from seeing the statements made by Kutlu and Sargin at the police. Furthermore, on 7th December 1987 two of the lawyers, Atilla Coşkun and Rasim Öz were themselves detained following their visit to Kutlu and Sargin in prison. They were kept in police custody for two days and a court case might be opened against them in order to prevent them from taking part in the defence of the General Secretaries. All these very clearly indicate that their right to defence is under no guarantee.

The developments show that on one hand, the authorities intend to consider the arrest of the General Secretaries a criminal case in order to discredit their democratic intentions, and on the other, to turn the whole judicial investigation into a political conspiracy. Just before and immediately after the return of Nihat Sargin and Haydar Kutlu, President Evren and Prime Minister Özal made public statements in such a way as to influence the judiciary as well as the public opinion. A wave of detentions started on 29th November 1987, the day of the general elections in Turkey, and many trade union leaders, teachers and workers were arrested. By deliberately leaking false information to the press, the authorities aim to present these arrests as if they were related to the police statements of the two General Secretaries. Their intention is to discredit the heightened respect the two political enjoy among the public.

Given all these developments and under these circumstances, it is quite clearly necessary to secure the release of the General Secretaries Sargin and Kutlu in order to secure their personal safety, human dignity, their health, their right to defence and freedom to express their views.

You can imagine that we have in this emergency situation extraordinary costs for ever strengthening our campaign for the liberty of our general secretaries. Therefore we have decided to ask You to support our campaign also financially. We hope that You will understand how urgent this question is now for us and will contribute to our financial funds.

Yours sincerely,

Osman Sakalsız
on behalf of the
Central Committee of the
Workers' Party of Turkey

Mehmet Karaca
on behalf of the
Central Committee of the
Communist Party of Turkey

To the President of the Bar,

9th.December.1987

Dear President,

Dr.Nihat Sargin and Mr.Nabi Yağcı (Haydar Kutlu), the General Secretaries of the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey,respectively,who returned to Turkey from their European exile were taken into police custody as soon as they set foot on Turkish soil at Ankara Esenboğa Airport on Monday,16th November 1987.

The news of the detention of our two General Secretaries who,prior to their journey back,had declared that the purpose of their return was to legally form the United Communist Party of Turkey which was to be a merger of the two above mentioned parties and which was to contribute to the process of democratization of our country was received with horror and concern both in Turkey and abroad.

According to the Turkish Law,the detention period is limited to 48 hours.In mass detentions,however,when the number of defendants is too big to complete the interrogation within 48 hours,the Office of the Prosecutor has to bring the defendants before the judge within a maximum of 15 days.Despite this legal requirement, the prosecutor of the State Security Court in Ankara brought the two General Secretaries before the judge 19 days after their detention.Furthermore,the two politicians were not allowed access to their lawyers during this interrogation period.

The two accused men who were brought before the judge on Saturday,5th December 1987,were formally charged, arrested and taken to prison.On their way to the police van,Kutlu and Sargin shouted out to their onlooking lawyers and many journalists that they had been tortured while in detention.Their declaration was immediately met by police brutally in front of the lawyers and news reporters.

This,however,is not the end of the aggressive attack on law and human rights.

The prosecutor of the State Security Court denies to

the lawyers of Kutlu and Sargin access to the case file. Furthermore, the Prosecutor has also ordered the detention of Mr Rasim Öz and Mr Atilla Coskun, two of the General Secretaries' defence lawyers as they were leaving the prison after having visited Kutlu and Sargin. These two lawyers have been kept detained for two days and have been interrogated because of their defence practice.

We have decided to apply to your Office because the unlawful practices of the Prosecutor of the State Security Court in Ankara have been extended to violate the right of defence and that of defenders.

In the name of basic democratic human rights and freedoms and the universal principles of free defence, we would like you and your Bar to take urgent action on this matter.

Yours faithfully,

Osman Sakalsız
on behalf of the
C.C. of the W.P.T.

Mehmet Karaca
on behalf of the
C.C. of the C.P.T.

Relevant addresses:

The Ministry of Justice: T.C. Adalet Bakanlığı
Bakanlıklar-Ankara
TURKEY

The Prosecutor of the
State Security Court : D.G.M. Savcılığı
Ankara-TURKEY

P.S. For any kind of information, please contact to:
UNITY PRESS CENTRE (BEM)
Moltke Str.45
4100 Duisburg 1
Telephone: 0203/340395
Telefax: 0203/338948
Telex: 855367 inmed d

To the President of the Bar,

9th.December.1987

Dear President,

Dr.Nihat Sargin and Mr.Nabi Yağcı (Haydar Kutlu), the General Secretaries of the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey, respectively, who returned to Turkey from their European exile were taken into police custody as soon as they set foot on Turkish soil at Ankara Esenboğa Airport on Monday, 16th November 1987.

The news of the detention of our two General Secretaries who, prior to their journey back, had declared that the purpose of their return was to legally form the United Communist Party of Turkey which was to be a merger of the two above mentioned parties and which was to contribute to the process of democratization of our country was received with horror and concern both in Turkey and abroad.

According to the Turkish Law, the detention period is limited to 48 hours. In mass detentions, however, when the number of defendants is too big to complete the interrogation within 48 hours, the Office of the Prosecutor has to bring the defendants before the judge within a maximum of 15 days. Despite this legal requirement, the prosecutor of the State Security Court in Ankara brought the two General Secretaries before the judge 19 days after their detention. Furthermore, the two politicians were not allowed access to their lawyers during this interrogation period.

The two accused men who were brought before the judge on Saturday, 5th December 1987, were formally charged, arrested and taken to prison. On their way to the police van, Kutlu and Sargin shouted out to their onlooking lawyers and many journalists that they had been tortured while in detention. Their declaration was immediately met by police brutally in front of the lawyers and news reporters.

This, however, is not the end of the aggressive attack on law and human rights.

The prosecutor of the State Security Court denies to

the lawyers of Kutlu and Sargin access to the case file. Furthermore, the Prosecutor has also ordered the detention of Mr Rasim Öz and Mr Atilla Coskun, two of the General Secretaries' defence lawyers as they were leaving the prison after having visited Kutlu and Sargin. These two lawyers have been kept detained for two days and have been interrogated because of their defence practice.

We have decided to apply to your Office because the unlawful practices of the Prosecutor of the State Security Court in Ankara have been extended to violate the right of defence and that of defenders.

In the name of basic democratic human rights and freedoms and the universal principles of free defence, we would like you and your Bar to take urgent action on this matter.

Yours faithfully,

Osman Sakalsız
on behalf of the
C.C. of the W.P.T.

Mehmet Karaca
on behalf of the
C.C. of the C.P.T.

Relevant addresses:

The Ministry of Justice: T.C. Adalet Bakanlığı
Bakanlıklar-Ankara
TURKEY

The Prosecutor of the
State Security Court : D.G.M. Savcılığı
Ankara-TURKEY

P.S. For any kind of information, please contact to:
UNITY PRESS CENTRE (BEM)
Moltke Str.45
4100 Duisburg 1
Telephone: 0203/340395
Telefax: 0203/338948
Telex: 855367 inmed d

19.12.87

Dear Sir,
Dear Madam,

As you know, the General Secretaries of the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey Nihat Sargin and Haydar Kutlu returned to Turkey on 16th November 1987 in order to legally set up the United Communist Party of Turkey which will be a merger between the two above named parties. The two political leaders declared that their intention was with this move to contribute to the democratization process in the country by securing the legality of the communist movement.

However, the two General Secretaries were taken into police custody as soon as they set foot on Turkish soil at Ankara Airport. They were interrogated incessantly for 19 days at Ankara Security Department without access to their lawyers. As has already been expressed by the lawyers, both the detention of the two political leaders and their remaining in custody for more than 48 hours is in violation of the existing laws of the country.

It is at the same time in contradiction with international laws and agreements to which Turkey is a signatory. However, all initiatives of both the lawyers and the international bodies to change the situation failed to achieve any positive results. During this period, the Prosecutor of the State Security Court as well as the government circles made out in their statements to Turkish and the foreign press that the two leaders were being interrogated under normal and comfortable conditions.

On 5th December 1987 the State Security Court ordered the arrest of Nihat Sargin and Haydar Kutlu. One thing is quite clear: The two General Secretaries returned to Turkey on their free will from the European countries where they were living as political refugees and publicly declared the purpose of their return. Under these circumstances there should be no fear that they would escape or destroy the evidence, so there is no legal justification of their arrest.

As Nihat Sargin and Haydar Kutlu came out of the court they revealed in front of their lawyers and newsreporters that they had been tortured while in police custody and this revelation was immediately met by police brutality. On 7th December 1987 when they were first allowed to see their lawyers since the beginning of their detention, they handed to them a copy of the petition which they had submitted to the Prosecutor of the State Security Court and which detailed the severe torture that they had been subjected to. In this petition the two leaders revealed that they had been hosed down with pressurized water, hanged upside down from a higher place, had electric shocks, were made to drink "drugged" water and to wait naked on cold concrete for long periods. Despite all declarations by the official authorities to the contrary, these two leaders have been subjected to a brutal crime against humanity in front of the national and international

public opinion. This very fact gives us grave concern for future safety and health of Haydar Kutlu and Nihat Sargin.

The right to defence of the two General Secretaries is heavily restricted after their arrest just as it was during their detention. Despite the clear clauses in the relevant laws, the defence lawyers are prevented from seeing the statements made by Kutlu and Sargin at the police. Furthermore, on 7th December 1987 two of the lawyers, Atilla Coşkun and Rasim Öz were themselves detained following their visit to Kutlu and Sargin in prison. They were kept in police custody for two days and a court case might be opened against them in order to prevent them from taking part in the defence of the General Secretaries. All these very clearly indicate that their right to defence is under no guarantee.

The developments show that on one hand, the authorities intend to consider the arrest of the General Secretaries a criminal case in order to discredit their democratic intentions, and on the other, to turn the whole judicial investigation into a political conspiracy. Just before and immediately after the return of Nihat Sargin and Haydar Kutlu, President Evren and Prime Minister Özal made public statements in such a way as to influence the judiciary as well as the public opinion. A wave of detentions started on 29th November 1987, the day of the general elections in Turkey, and many trade union leaders, teachers and workers were arrested. By deliberately leaking false information to the press, the authorities aim to present these arrests as if they were related to the police statements of the two General Secretaries. Their intention is to discredit the heightened respect the two political enjoy among the public.

Given all these developments and under these circumstances, it is quite clearly necessary to secure the release of the General Secretaries Sargin and Kutlu in order to secure their personal safety, human dignity, their health, their right to defence and freedom to express their views.

We appeal to you to spare no effort for the freedom of the two political leaders.

Yours sincerely,

Osman Sakalsız
on behalf of the
Central Committee of the
Workers' Party of Turkey

Mehmet Karaca
on behalf of the
Central Committee of the
Communist Party of Turkey

RELEVANT ADDRESSES FOR APPEAL:

Prime Minister Turgut Özal
Baskbakanlık
Ankara, Turkey

President Kenan Evren
Devlet Başkanlığı
Ankara, Turkey

Isver Socy Dem Par.

Esteemed comrades,

As you know the general secretaries of the Worker's Party of Turkey and the Communist Party of Turkey, Nihat Sargin and Haydar Kutlu returned to Turkey on November 16, 1987 from European countries where they had been living as political refugees, in order to launch the legal activity of the United Communist Party of Turkey, a party to be formed by merging of these two parties. As soon as two general secretaries arrived at Ankara airport they were detained by the police. They were interrogated at the Directorate of Security in Ankara for 19 days and during this period they were allowed to make no outside contacts including their defence lawyers. As it was stated by the lawyers, detention of two general secretaries and the period of their detention which well exceeded the limit of 48 hours given by existing law are unlawful practices. These acts comply neither with any international law nor with international agreements signed by Turkey. All efforts made by the lawyers and by various international organisations were remained unfruitful. During all this time however, Prosecutor of the State Security Court and governmental circles kept making statements that two political leaders were being interrogated in good conditions.

The State Security Court made a decision on december 5, on the arrest of H. Kutlu and N. Sargin. Considering that two general secretaries returned to Turkey on their will and they themselves made public their return, obviously they have no intention of escaping or removing evidences. Therefore there can not be any legal foundation for their arrest.

When N. Sargin and H. Kutlu were being taken from State Security Court to the prison, they announced to the crowd of journalists and the lawyers waiting in front of the court that they were subjected to torture during their detention and for this reason they were harassed by the police. On December 7, 1987 for the first time they met their lawyers and gave them a copy of the statement that they presented to the prosecutor covering all details of

severe tortures they have been subjected to during their detention period. Two political leaders state that they were subjected to such torturing methods as application of "pressurised water", "butcher style hanging", "electric shock", "keeping laid naked on the floor for lengthy hours", "making drugged water to drink". Despite all opposite official statements, commitment of such a crime as torture before the world public creates a deep concern about security of life and health conditions of N.Sargin and H.Kutlu.

Their right of defence, as it was during their detention continues to be restricted extensively by the prosecutor of State Security Court. Despite the clear provisions of the penal procedural law, the lawyers are prohibited from reading the testimonies of their clients. Moreover, the lawyers Kasim Öz and Atilla Çoşkun who were among the lawyers made the first contact with N.Sargin and H.Kutlu in prison on December 7, 1987 were detained after the meeting. Following a two days of detention period, a case was opened against two lawyers as to prevent their participation in the defence. This situation exhibits the intentions to take away the security of defence of N.Sargin and H.Kutlu in such a way that contradicts with all judiciary order.

The developments indicate the intentions of handling the arrest of the general secretaries of the WIT and the CPT as a criminal case as to slanderously cover up their democratic aims and to turn the judiciary proceeding into a political plot. Just before and after the return of N.Sargin and H.Kutlu to Turkey, President R.Evren and Prime Minister T.Özal made statements in the way of exerting influence upon the interrogations and the judiciary. Through the distorted and false information given to the press, they try to present the arrest operation launched on November 29, 1987 among the trade union leaders, teachers and workers, as if were connected with the testimonies of two general secretaries. By this way they are trying to shadow over the arising public respect for two political leaders.

In these conditions, for the protection of their personal security, health, human dignity, the right of defence and freedom of expression, N.Sargin and H.Kutlu should be released immediately.

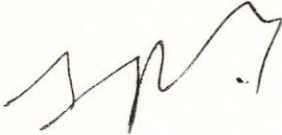
Dear comrades,

We would like to thank you for all your efforts in the Swedish Parliament as well as in the European Parliament in support with our struggle for achievement of the legality of communist movement in Turkey. While expressing our appreciation once more and expecting your solidarity continues in future, we are asking you if you could make necessary initiatives in the limits of your possibilities for the freedom of two party leaders.

With greetings,

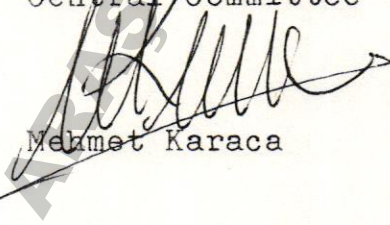
Worker's Party of Turkey
Central Committee

Osman Sakalsız

Communist Party of Turkey
Central Committee

Mehmet Karaca

Not: Applications to

Prime Minister T.Özal
Bakanlıklar Ankara
TURKEY

Prosecutor of the State Security Court
Nusret Demiral
Farabi Sokak, Ankara
TURKEY

Note: We would like to ask you if you can make contribution to increasingly high expenses for the campaign of release of H.Kutlu and N.Sargin.

Konto No: F.Gürgöz und O.Sakalsız, Solidarität mit TİP und TKP,
Bank für Gemeinwirtschaft Konto-Nr 1560906000, BLZ 300 101 11
D-8000 Düsseldorf

Halçın KP

December 10, 1987

Dear comrade Alessandro Natta,

The Central Committees of the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey appreciate highly the many-sided support of the Italian Communist Party to the struggle waged for the founding of the United Communist Party of Turkey in Turkey legally. We wholeheartedly thank for all initiatives of your party for the release and free political activity of comrade Nihat Sargin, general secretary of the Workers' Party of Turkey, and of comrade Haydar Kutlu, general secretary of the Communist Party of Turkey, who had returned to Turkey for this aim. We must underline that the initiatives of your party cause a real effect. We feel us also compelled to inform you that the solidarity with our struggle has taken such dimensions among the fraternal parties that we sometimes are not able to learn about the initiatives of some fraternal parties in advance.

As you know, comrade Haydar Kutlu and comrade Nihat Sargin were for 19 days in custody in the so-called "state inspection laboratory" (DAL). This detention period exceeds the limit of 48 hours fixed by the law. This period is also longer than detention period which according to law can be extended up to 15 days in cases of mass detentions for the completion of the interrogations. As the lawyers state this brutal action contradicts not only with the conventions on human rights which Turkey has signed but also with laws which were changed after the military coup d'etat of September 12, 1980.

On December 5, 1987 Kutlu and Sargin were arrested by the State Security Court and transported to the isolation-cells in the Central Prison of Ankara.

In those 19 days, the prosecutor of the State Security Court and the government circles tried to deceive the public opinion in Turkey and abroad consciously and systematically by their assertions that the interrogation of the two politicians is carried out under proper conditions.

However, when Sargin and Kutlu were brought from the building of the State Security Court to a transporter of the prison, they declared to the journalists and lawyers who were waiting for them in front of the building that they were tortured. On December 7, 1987, they gave a copy of their petition to the prosecutor to their lawyers who could contact them for the first time. In this petition it is stated that they were subjected to tortures like electro-shockings "butchers-file" hanging, laying down on cold concrete nakedly for a long time, showered by pressurized water and forced to drink drugs dissolved in water. This fact causes a deep concern about the

./...

personal security and health of Nihat Sargin and Haydar Kutlu, because the authorities did not hesitate to torture these persons whose aim is only to contribute to the process of democratisation in Turkey in front of the eyes of the public opinion in Turkey and in Europe.

In this situation the decisions of the State Security Court to conduct the case under conditions of arrest contradicts with any kind of legal maxim. The fact that there is torture and the danger of its continuation calls in question the lawful inspection. Besides, it is obvious that the two leaders can not be charged with fleeing or liquidating the judicial injunctions, since they had returned to their country voluntarily.

However, the unlawful actions of the prosecutor of the State Security Court is not limited only by these actions. He denies to the lawyers of Sargin and Kutlu access to the files which contain also their statements in the police center, although the jurisdiction foresees this. Besides, two of the lawyers of the two general secretaries, Mr. Rasim Öz and Mr. Atilla Coşkun, who were present in the first talk of the lawyers with Kutlu and Sargin were taken into custody for 48 hours. This act which is a clear effort to limit the right of defence lead however to an increase of the number of the lawyers who are ready to defend the two politicians from 60 to 500.

On December 29 and 30, 1987, the authorities started an operation and re-arrested about 30 persons who were sentenced before but set free. Among them there are Mr. Celal Özdoğan and Mr. Sami Ataç, functionaries of the trade-union Otomobil-İş (metall industry). The authorities deny to give any information about the fate of these people. Now they have also started a new operation in order to deceive the public opinion once more through falsified informations to insult the high respect of the both general secretaries. This fact strengthens the suspicion that dark plans exist against Nihat Sargin and Haydar Kutlu.

Dear comrade Alessandro Natta,

Under these circumstances we apply once more to you and to your party and underline that we are sure of the fact that you will continue your initiatives for the personal security, human dignity, right to defence, freedom of thought, the release and free political activity of Haydar Kutlu and Nihat Sargin. We are also looking for your material support for our actions to achieve the release of the two general secretaries.

On the other hand, as we have written to you before, dear comrade Alessandro Natta, we don't want to limit the relations between our parties only with the solidarity movement. We think that we have also another and very important issues to elaborate together. Therefore we are looking for a meeting with you or with a representative of your party in order to have an exchange of views and to determine the spheres of cooperation between our parties. You can contact us through our Unity Information Center in West Germany. (Tel: 0203/340395; Telefax: 0203/ 338948 ; Telex: 855367 inmed d ; Address: Moltkestr. 45, 4100 Duisburg, BRD)

We wish you a happy new year and great success in your responsibly duty.

With our communist greetings'

Osman Sakalsız
on behalf of the CC of the
Workers' Party of Turkey

Mehmet Karata
on behalf of the CC of the
Communist Party of Turkey

Relevant addresses:

Başbakan Turgut Özal
Bakanlıklar-Ankara
Turkey (prime minister)

TC Adalet Bakanlığı
Bakanlıklar-Ankara
Turkey (ministry for justice)

D.G.M. Savcılığı
Ankara
Turkey (prosecutor of state security court)

Our number of account is:
F.Gürgöz und O.Sakalsız
Solidarität mit TİP und TKP
Bank für Gemeinwirtschaft
Konto Nr 1560906000
PLZ 300 101 11
D-8000 Düsseldorf

WORKERS' PARTY OF TURKEY - COMMUNIST PARTY OF TURKEY

Central Committee
of the Communist Party of Denmark
Dr. Tvaergade 3
DK-1302 KOPENHAGEN

19.12.87

Dear Comrades,

We want to thank You very sincerely for Your solidarity with our efforts to gain liberty for the Secretary-Generals of the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey.

As you know, the Secretary-Generals of the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey Nihat Sargin and Haydar Kutlu returned to Turkey on 16th November 1987 in order to legally set up the United Communist Party of Turkey which will be a merger between the two above named parties. The two political leaders declared that their intention was with this move to contribute to the democratization process in the country by securing the legality of the communist movement.

However, the two Secretary-Generals were taken into police custody as soon as they set foot on Turkish soil at Ankara Airport. They were interrogated incessantly for 19 days at Ankara Security Department without access to their lawyers. As has already been expressed by the lawyers, both the detention of the two political leaders and their remaining in custody for more than 48 hours is in violation of the existing laws of the country.

It is at the same time in contradiction with international laws and agreements to which Turkey is a signatory. However, all initiatives of both the lawyers and the international bodies to change the situation failed to achieve any positive results. During this period, the Prosecutor of the State Security Court as well as the government circles made out in their statements to Turkish and the foreign press that the two leaders were being interrogated under normal and comfortable conditions.

On 5th December 1987 the State Security Court ordered the arrest of Nihat Sargin and Haydar Kutlu. One thing is quite clear: The two Secretary-Generals returned to Turkey on their free will from the European countries where they were living as political refugees and publicly declared the purpose of their return. Under these circumstances there should be no fear that they would escape or destroy the evidence, so there is no legal justification of their arrest.

As Nihat Sargin and Haydar Kutlu came out of the court they revealed in front of their lawyers and newsreporters that they had been tortured while in police custody and this revelation was immediately met by police brutality. On 7th December 1987 when they were first allowed to see their lawyers since the beginning of their detention, they handed to them a copy of the petition which they had submitted to the Prosecutor of the State Security Court and which detailed the severe torture that they had been subjected to. In this petition the two leaders revealed that they had been hosed down with pressurized water, hanged upside down from a higher place, had electric shocks, were made to drink "drugged" water and to wait naked on cold concrete for long periods. Despite all declarations by the official authorities to the contrary, these two leaders have been subjected to a brutal crime against humanity in front of the national and international public opinion. This very fact gives us grave concern for future safety and health of Haydar Kutlu and Nihat Sargin.

The right to defence of the two Secretary-Generals is heavily restricted after their arrest just as it was during their detention. Despite the clear clauses in the relevant laws, the defence lawyers are prevented from seeing the statements made by Kutlu and Sargin at the police. Furthermore, on 7th December 1987 two of the lawyers, Atilla Coşkun and Rasim Öz were themselves detained following their visit to Kutlu and Sargin in prison. They were kept in police custody for two days and a court case might be opened against them in order to prevent them from taking part in the defence of the Secretary-Generals. All these very clearly indicate that their right to defence is under no guarantee.

The developments show that on one hand, the authorities intend to consider the arrest of the Secretary-Generals a criminal case in order to discredit their democratic intentions, and on the other, to turn the whole judicial investigation into a political conspiracy. Just before and immediately after the return of Nihat Sargin and Haydar Kutlu, President Evren and Prime Minister Özal made public statements in such a way as to influence the judiciary as well as the public opinion. A wave of detentions started on 29th November 1987, the day of the general elections in Turkey, and many trade union leaders, teachers and workers were arrested. By deliberately leaking false information to the press, the authorities aim to present these arrests as if they were related to the police statements of the two Secretary-Generals. Their intention is to discredit the heightened respect the two political enjoy among the public.

Given all these developments and under these circumstances, it is quite clearly necessary to secure the release of the Secretary-Generals Sargin and Kutlu in order to secure their personal safety, human dignity, their health, their right to defence and freedom to express their views.

Sayın Bayanlar ve Baylar,

Bildiğiniz gibi TİP ve TKP Genel Sekreterleri, Nihat Sargın ve Haydar Kutlu, iki partinin birleşmesiyle kurulacak olan Türkiye Birleşik Komünist Partisi'nin yasal etkinliğini başlatmak için 16 Kasım 1987'de

Türkiye'ye döndüler. İki politik lider bu adımla Türkiye'nin demokratikleşme sürecine komünist hareketin yasallaşmasını sağlayarak katkıda bulunmak istediklerini açıkladılar.

Ancak iki genel sekreter, Ankara hava alanında derhal gözaltına alındılar. Ankara Emniyet Müdürlüğünde 19 gün boyunca kimseyle görüştürülmeden polis tarafından sorguya çekildiler. Avukatların ifade ettikleri gibi iki genel sekreterin göz altına alınmaları da 48 saatte fazla gözaltında kalmaları da mevcut yasalara aykırıdır.

Kuşkusuz bu uygulamalar, Türkiye'nin imzaladığı uluslararası yasa ve sözleşmelerle de çelişen bir durumdur. Ancak gerek avukatların, gerekse uluslararası kuruluşların bu durumu değiştirmek için bütün girişimleri sonuçsuz kalmıştır. Bütün bu süre içinde, Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığı ve hükümet çevreleri, yerli ve yabancı kamuoyuna iki politik liderin rahat koşullarda sorgulandığını ifade eden açıklamalarda bulunmuşlardır.

Devlet Güvenlik mahkemesi, 5 Aralık 1987'de Haydar Kutlu ve Nihat Sargın'ın tutuklanmasına karar vermiştir. Politik göçmen olarak bulundukları Avrupa ülkelerinden kendi istekleriyle ve kamuoyuna dönüşlerini duyurarak ülkeye dönen iki genel sekreter, in ne kaçma ne de delilleri yoketme niyetlerinin olamayacağı açıktır. Onların yargılanmasının tutuklu olarak sürmesinin hiçbir hukuki gerekçesi yoktur.

Nihat Sargın ve Haydar Kutlu mahkemeden çıkarken basın temsilcileri ve avukatların önünde yüksek sesle işkence gördüklerini açıkladılar ve polisin tartaklamasına maruz kaldılar. 7 Aralık 1987'de kendileriyle ilk kez görüşen avukatlarına savcılığa vermiş oldukları ve yapılan ağır işkencenin ayrıntılarını içeren dilekçenin bir kopyasını iletmışlerdir. İki politik lider kendilerine tazyikli su sıkma, ters askı, elektrik, ilaçlı su içirme, çıplak olarak uzun süre betonda bekletme gibi işkencelerin uygulandığını açıklamışlardır. Resmi çevrelerin aksi yöndeki tüm açıklamalarına karşın, uluslararası ve ülke kamuoyu önünde işkence gibi ağır bir insanlık suçunun işlenmiş olması, Haydar Kutlu ve Nihat Sargın'ın kişisel güvenliği ve sağlık durumu ile ilgili bundan sonrası için derin kaygılar doğurmaktadır.

Tutuklama öncesinde olduğu gibi sonrasında da Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığı tarafından iki genel sekreterin savunma hakları yoğun bir biçimde kısıtlanmaya devam edilmektedir. Yargılama usul yasasının açık hükmüne rağmen iki politik liderin poliste alınan ifadelerini avukatların görmesi yasaklanmaktadır. Üstelik 7 Aralık 1987'de ilk görüşmeye katılan avukatlardan Rasim Öz ve Attila Coşkun görüşme sonrası polis tarafından gözaltına alınmıştır. İki gün polis tarafından alıkonulan avukatların savunmaya katılmalarını engellemek amacıyla haklarında dava açılmıştır. Bu durum, Nihat Sargın ve Haydar Kutlu'nun savunma güvenliğinin her türlü hukuk anlayışıyla çelişen bir biçimde ortadan kaldırılmak istendiğini açık olarak göstermektedir.

Gelişmeler, bir yandan TİP ve TKP genel sekreterlerinin demokratik amaçların ı karalamak için tutuklanmalarının polisiye bir olay olarak ele alınmak, öte yandan adli soruşturmanın politik bir komploya dönüştürülmek istendiğini ortaya koymaktadır. Nihat Sargın ve Haydar Kutlu'nun Türkiye'ye dönüşlerinden hemen önce ve sonra Cumhurbaşkanı Kenan Evren ve Başbakan Turgut Özal' soruşturma ve yargıyı etkileyecek biçimde kamuoyuna açıklamalar yapmışlardır. 29 Kasım 1987 gününden başlayarak sendika yöneticileri, öğretmen ve işçiler arasında yapılan tutuklamalar, basına kasıtlı sızdırılan yanlış haberlerle, sanki iki genel sekreterin ifadeleriyle bağlanmış gibi gösterilmek istenmektedir. Böylelikle iki politik liderin kamuoyunda yükselmiş olan saygınlığına gölge düşürülmesi amaçlanmaktadır.

Bu durumda Nihat Sargın ve Haydar Kutlu'nun kişisel güvenliği, insan onuru, sağlığı, savunma hakkı, görüşlerini açıklama özgürlüğünün korunması için derhal serbest bırakılmaları gerektiği açıktır. İki parti yöneticisinin özgürlüğü için bütün olanaklarınızla gerekli girişimlerde bulunmanızı,

10 Aralık İnsan Hakları Günü'nde Sizden rica ediyoruz.

Saygılarımızla

TİP Merkez Komitesi

adına

Osman Sakalsız

TKP Merkez Komitesi

adına

Mehmet Karaca

Başvuru yapılabiliecek adresler:

Başbakan Turgut Özal

Bakanlıklar-Ankara-Türkiye

Adalet Bakanlığı

Bakanlıklar-Ankara-Türkiye

Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığı
Nusret Demiral
Farabi Sokak -Ankara-Türkiye

Not: Haydar Kutlu ve Nihat Sargın'ın serbest bırakılması kampanyası için olağanüstü artan masrafların karşılanmasına katkıda bulunmanızı da rica ederiz.

Konto:. . .

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

October 28,1987

Dear friends,

We want to inform you about a very important step of ours in regard with the future of the fundamental human rights and freedoms in Turkey. As you know, on October 7, 1987, at an international press conference in Brussels, it was declared that our parties, the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey who are forced to work illegally, are going to unite and to found the United Communist Party of Turkey (UCPT). Now, as the general secretaries of these parties, we are going to return to Turkey from abroad where we live as political refugees in order to start the work of the UCPT in Turkey legally.

We regard this step as a historical task under the conditions where efforts are made in order to institutionalize an anti-democratic, authoritarian regime in Turkey which ignores the human rights and the fundamental freedoms and where the ban on the communist movement continues through the paragraphs 141 and 142 of the Turkish Penal Code. Indeed, as long as the legality of the communist movement is not guaranteed, Turkey, as its latest history has proved, can not free itself from the spiral of restricted democracy-political crisis-military coup d'etat-again restricted democracy. However, Turkey's liberation from this vicious circle is an inevitable necessity for the irreversable practice of the human rights and fundamental freedoms stated in the UN Declaration on the Human Rights and the European Convention for protection of human rights and fundamental freedoms which were also signed by Turkey and for the full implementation of the articles of the Helsinki Final Act. On the other hand, the ban on the communist movement prevents the free work of all other political forces, is used as a pretext for trials not only against the communists but also to a great number of persons who defend the freedom of thought. It hinders the domination of a new democratic political culture depending on the human rights in our society.

Therefore, we are returning to Turkey in order to make the legal applications for the legal work of the UCPT. We take also into account that the Özal government could try to force a political party who wants to work legally again to illegality with methods of the period of the cold war, to make juridical manoeuvres and to use any kind of repression, including arrests.

Considering your sensitivity in regard with the human rights and freedoms in Turkey and your reactions against the unlawful practices at the trials after the military coup d'etat of September 10, 1987, we are sure that you will also be in solidarity with this step of ours.

The UCPT defends the idea of common struggle of the broadest possible forces for the full practice of democracy with all its institutions and rules in Turkey, for the full implementation of the human rights, for the independence of the judiciary and guaranteed right of defendants, for the democratisation of all spheres of life of the society, and for a democratic constitution.

Every support to us, each action of solidarity with us means at the same time strengthening of this struggle.

We wish you great success in your work.

Nihat Sargin
General Secretary
Workers' Party of Turkey

Haydar Kutlu
General Secretary
Communist Party of Turkey

PS: For any kind of information, please contact:

Dr. Ali Söylemezoğlu

Information Centre: Moltkestr. 45 - 4100 Duisburg, W. Germany.

Telex: 855367 inmed d- Tel: 0203/ 340395 ± 338948

Sehr geehrte Damen und Herren,

wie es Ihnen bekannt ist, kehrten die beiden Generalsekretäre der Arbeiterpartei der Türkei und der Kommunistischen Partei der Türkei, Nihat Sargin und Haydar Kutlu am 16. November 1987 aus ihrem politischen Exil in die Türkei zurück. Die beiden Politiker kehrten zurück mit der Intention, die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei, die aus der Vereinigung der beiden oben genannten Parteien hervorgeht, in der Türkei legal zu konstituieren.

Die beiden Generalsekretäre haben erklärt, daß sie mit diesem Schritt, der die Legalisierung der kommunistischen Bewegung zum Ziel hat, als einen Beitrag zu dem Demokratisierungsprozeß in der Türkei verstehen.

Die beiden Generalsekretäre wurden jedoch sofort bei ihrer Ankunft noch auf dem Flughafen von Ankara von der Polizei festgenommen. Ohne daß die beiden Politiker Kontakt zu ihren Rechtsanwälten aufnehmen konnten, wurden sie ununterbrochen 19 Tage lang von den Sicherheitsbehörden in Ankara verhört.

Wie auch schon die Rechtsanwälte erklärt haben, stellen die Festnahme wie auch die Ausdehnung des Polizeigewahrsams über 48 Stunden hinaus einen Verstoß gegen die Gesetze der Türkei dar. Gleichzeitig wurden auch die international gültigen Rechtsbestimmungen und Abkommen verletzt.

Alle Bemühungen der Rechtsanwälte sowie von Verantwortlichen auf internationaler Ebene, eine Verbesserung der Situation zu erreichen, scheiterten bis jetzt. Während die beiden Generalsekretäre in Polizeigewahrsam festgehalten wurden, erklärte der Generalstaatsanwalt gegenüber der türkischen wie auch der internationalen Presse, daß die beiden Politiker unter normalen Bedingungen, die keinen Anlaß zur Beunruhigung geben, verhört würden. Dasselbe Erklärungen wurden auch von den Regierungsvertretern abgegeben.

Am 5. Dezember 1987 ordnete der Generalstaatsanwalt des Staatssicherheitsgerichts die Verhaftung von Nihat Sargin und Haydar Kutlu an.

Folgendes ist evident: die zwei Generalsekretäre kehrten auf der Basis einer freiwilligen Entscheidung aus ihrem politischen Exil in Europa in die Türkei zurück. Vor ihrer Rückkehr gaben sie eine offizielle Erklärung über die Zielsetzungen ihres Vorhabens ab. Unter diesen Umständen gibt es keinen Anhaltspunkt für eine Flucht- oder Verdunkelungsgefahr, folglich gibt es auch keine juristisch haltbare Begründung für die Inhaftierung der beiden Politiker.

Beim Verlassen des Staatssicherheitsgerichts am 5. 12. 1987 riefen Nihat Sargin und Haydar Kutlu den vor dem Gerichtsgebäude wartenden Rechtsanwälten und Journalisten zu, daß sie während des Polizeigewahrsams gefoltert worden seien. Auf diese Aussagen reagierte die Polizei mit brutaler Gewalt. Erst am 7. Dezember 1987 konnten die beiden Generalsekretäre Kontakt mit ihren Anwälten aufnehmen. Haydar Kutlu und Nihat Sargin übergaben den Rechtsanwälten eine Kopie der Petition, die sie an den Generalstaatsanwalt gerichtet hatten. In dieser Petition haben sie detailliert dargelegt, daß sie mit Druckwasser, Aufhängen und Elektroschocks gefoltert worden seien, sie mußten Wasser mit Drogen trinken und über lange Perioden unangekleidet auf kaltem Beton verharren. Im Widerspruch zu allen offiziellen Erklärungen der Verantwortlichen wurde an den beiden Generalsekretären vor den Augen der nationalen und internationalen Öffentlichkeit ein Verbrechen gegen die Humanität begangen. Diese bittere Wahrheit gibt uns Anlaß zu ernststen Sorgen um die Sicherheit und Gesundheit von Haydar Kutlu und Nihat Sargin in der Zukunft.

Das Verteidigungsrecht der beiden Generalsekretäre ist nach ihrer Verhaftung genauso restriktiv wie während ihrer Festnahme. Trotz eindeutiger gesetzlicher Bestimmungen wird den Verteidigern die Einsicht in die Protokolle der Verhöre durch die Sicherheitsbehörden verweigert. Darüberhinaus wurden am 7. Dezember 1987 zwei ihrer Rechtsanwälte, Atilla Coskun und Rasim Öz, nach ihrer Unterredung mit Haydar Kutlu und Nihat Sargin für 2 Tage festgenommen und es wurde ein Verfahren gegen sie eröffnet. Bei all diesen Vorgängen manifestiert sich, daß das Verteidigungsrecht nicht garantiert ist.

Die aufgezeigten Entwicklungen weisen einerseits daraufhin, daß die Verantwortlichen die Intention verfolgen, die beiden Generalsekretäre zu Straftätern zu machen, um so ihre demokratische Gesinnung zu diskreditieren, und auf der anderen Seite, aus den juristischen Untersuchungen ein politisches Komplott zu machen. Kurz vor sowie kurz nach der Ankunft der beiden Generalsekretäre in der Türkei gaben Staatspräsident Kenan Evren und Ministerpräsident Turgut Özal offizielle Erklärungen ab, die darauf abzielten, Einfluß auf die Rechtssprechung wie auch auf die öffentliche Meinung zu nehmen. Am 27. November 1987, am Wahltag, setzte eine Welle von Festnahmen ein, zahlreiche Gewerkschaftsfunktionäre, Lehrer und Arbeiter wurden in Polizeigewahrsam genommen. Die Verantwortlichen geben vorsätzlich Falschmeldungen an die Medien, um so in der Öffentlichkeit den Eindruck zu erwecken, daß diese Festnahmen mit den Aussagen der beiden Generalsekretäre in Zusammenhang stehen. Auf diese Weise soll das hohe Ansehen, das beide Politiker in der Öffentlichkeit haben, diskreditiert werden.

In dieser Situation ist es unbedingt notwendig, die Freilassung von Haydar Kutlu und Nihat Sargin zu erreichen. Nur im Falle einer Freilassung kann ihre persönliche Sicherheit, ihre Menschenwürde, ihre Gesundheit, ihr Verteidigungsrecht und ihr Recht auf Meinungsäußerung erhalten bleiben.

Am 10. Dezember, am Tag der Menschenrechte, appellieren wir an Sie, keine Möglichkeit ungenutzt zu lassen, um die Freilassung von Haydar Kutlu und Nihat Sargin zu erreichen.

Mit freundlichen Grüßen

Osman Sakalsız

Mitglied des
Zentralkomitees
der Arbeiterpartei der Türkei

Mehmet Karaca

Mitglied des
Zentralkomitees
der Kommunistischen Partei der Türkei

wichtige Adressen, an die Protestnoten etc. gerichtet werden können

P.S. Da die Ausgaben der "Kampagne für die Freilassung von H.Kutlu und N. Sargin" aus verständlichen Gründen sehr hoch sind, würden wir uns über einen Beitrag Ihrerseits sehr freuen.

Spenden bitte auf das folgende Konto

F.Gürgöz und O.Sakalsız

Solidarität mit TİP und TKP

Bank für Gemeinwirtschaft

Konto NR-1560906000

BLZ 300 101 11

D-8000 Düsseldorf

Werter Genosse Willy Brandt,

Wir schätzen die erwiesene Unterstützung der Sozialdemokratischen Partei Deutschlands sowie anderer wichtigen Parteien der Sozialistischen Internationale für unseren Kampf, dem Demokratisierungsprozess in der Türkei beizutragen, die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei in unserem Lande legal zu gründen und die Freilassung unserer Generalsekretäre zu erkämpfen, die für dieses Ziel in die Heimat zurückgekehrt sind.

Wie es Ihnen bekannt ist, wurden Genosse Haydar Kutlu und Nihat Sargin 19 Tage lang im sogenannten "Staatlichen Untersuchungslaboratorium" (DAL) im Polizeipräsidium von Ankara verhört, nachdem sie am 16. November 1987 festgenommen worden waren. Die gesetzliche Frist dagegen beträgt 48 Stunden, im Falle von Festnahmen von mehreren Personen höchstens 15 Tage. Wie es auch die Rechtsanwälte betonen, widerspricht diese Brutalität nicht nur den Konventionen über die Menschenrechte, die die Türkei unterzeichnet hat, sondern auch den Gesetzen in der Türkei, die nach dem Militärputsch des 12. September 1980 gründlich verändert worden sind.

Am 5. Dezember 1987 wurden Kutlu und Sargin vor den Richter der Staatsicherheitsgerichte gestellt. Dort wurde gegen sie ein Haftbefehl ausgesprochen und sie wurden ins Zentrale Gefängnis von Ankara zu Isolationszellen geführt.

19 Tage lang haben die Staatsanwaltschaft und die Regierungskreise versucht, die Öffentlichkeit im In- und Ausland bewusst und systematisch irrezuführen, indem sie behaupteten, dass das Verhör der beiden Politiker unter bequemen Bedingungen erfolge.

Doch als Kutlu und Sargin vom Gebäude des Staatsicherheitsgerichts zu einem Gefängnistransporter hingeführt wurden, erklärten sie den Journalisten und den Rechtsanwälten, die vor dem Gebäude auf sie warteten, dass sie gefoltert wurden. Am 7. Dezember 1987 haben die beiden Generalsekretäre ihren Anwälten, die zum ersten Male mit ihnen Kontakt aufnehmen konnten, eine Kopie ihrer Petition zur Staatsanwaltschaft gegeben, in der es steht, sie sind zu schweren Folterpraktiken ausgesetzt worden wie Elektroschocks, von den Füßen gehängt sein, lange nackt auf dem kalten Beton liegen, Wasser mit hohem Druck gespritzt zu bekommen und gezwungen sein Wasser mit Drogen zu trinken. Diese Tatsache verursacht ernste Besorgnis über die persönliche Sicherheit und Gesundheit von Nihat Sargin und Haydar Kutlu, da die Behörden sich nicht gescheut haben, vor den Augen der Weltöffentlichkeit Menschen zu foltern, die nur das Ziel im Auge haben, dem Prozess der Demokratisierung

der Türkei beizutragen.

In dieser Situation widerspricht der Beschluss des Staatssicherheitsgerichtes, das Verfahren unter Haftbedingungen durchzuführen, offen jeglichen Rechtsprinzipien. Die Tatsache, dass Folter ausgeübt wurde und die Gefahr, dass sie fortgesetzt werden kann, stellt die Ergebnisse der Untersuchung jetzt schon in ihrer Rechtsmässigkeit in Frage. Ausserdem ist es klar auf der Hand, dass gegen die führenden Repräsentanten der beiden Parteien nicht vorgehalten werden kann, dass sie der Fluchtgefahr oder Beseitigung von Beweismitteln verdächtig seien, da sie freiwillig in ihre Heimat zurückgekehrt sind.

Doch die rechtsbrüchige Haltung der Staatsanwaltschaft beschränkt sich nicht nur damit. Sie verweigert den Rechtsanwälten von Sargin und Kutlu, die Aussagen der beiden Politiker im Polizeipräsidium zu zeigen, obwohl es die Rechtsprechung vorschreibt. Ausserdem wurden von den Rechtsanwälten Herr Rasim Öz und Herr Atilla Coşkun, die bei dem ersten Gespräch mit Kutlu und Sargin anwesend waren, für 48 Stunden verhaftet. Das wiederum führte aber dazu, dass die Anzahl der Rechtsanwälte, die sich bereit erklärt haben, Kutlu und Sargin zu verteidigen, von 60 auf 500 erhöhte.

Am 29. November haben die Behörden 30 bereits angeklagte, verurteilte aber freigesprochene Personen erneut verhaftet. Darunter befinden sich zwei Funktionäre der Gewerkschaft Otomobil-İş (Metallbranche) Celal Özdoğan und Sami Ataç. Auch den Familienangehörigen dieser Menschen wird jegliche Auskunft über das Schicksal ihrer Verwandten verweigert. Ausserdem haben die Behörden eine neue Verleumdungskampagne gegen Kutlu und Sargin gestartet, um die Öffentlichkeit erneut irrezuführen und das hohe Ansehen der beiden Politiker zu schmälern. Diese Situation verstärkt den Verdacht, dass gegen Nihat Sargin und Haydar Kutlu dunkle Pläne existieren.

In dieser Situation bitten wir Sie recht herzlich sich für die aktive Initiative seitens der Parteien der Sozialistischen Internationale einzusetzen und für die persönliche Sicherheit, die Menschenwürde, das Recht auf Verteidigung, die Freilassung und freie politische Tätigkeit von Sargin und Kutlu die erforderlichen Massnahmen zu treffen.

Hochachtungsvoll

Osman Sakalsız
im Namen des ZK der
Arbeiterpartei der Türkei

Mehmet Karaca
im Namen des ZK der
Kommunistischen Partei der Türkei

Sehr geehrter Herr Martin Bangemann,

In einem Brief an die Freie Demokratische Partei Deutschlands haben wir Sie bereits unterrichtet, dass die Arbeiterpartei der Türkei und die Kommunistische Partei der Türkei sich unter dem Namen Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei vereinen und die Taetigkeit der neuen Partei in der Türkei legal starten wollen. Als den ersten Schritt dieses Zieles, das dem Prozess der Demokratisierung der Türkei beitragen wird, kehrten die Generalsekretaere der beiden Parteien, Nihat Sargin und Haydar Kutlu, am 16. November 1987 in die Türkei zurück.

Nihat Sargin und Haydar Kutlu, die sofort im Flughafen von Ankara festgenommen worden waren, wurden 19 Tage lang im sogenannten "Staatlicher Untersuchungslaboratorium" (DAL) im Polizeipraesidium von Ankara verhört. Die gesetzliche Frist dagegen betraegt 48 Stunden, im Falle von Festnahmen von mehreren Personen, was in diesem Fall nicht zutrifft, höchstens 15 Tage. Wie es die Rechtsanwaelte von Nihat Sargin und Haydar Kutlu betonen, widerspricht diese Brutalitaet nicht nur den Konventionen über die Menschenrechte, die die Türkei unterzeichnet hat, sondern auch den Gesetzen in der Türkei, die nach dem Militaerputsch vom 12. September 1980 grobzügig veraendert worden sind.

Am 5. Dezember 1987 wurden Kutlu und Sargin vor den Richter des Staatsicherheitgerichtes gestellt. Dort wurde gegen sie ein Haftbefehl ausgesprochen und sie wurden ins Zentrale Gefaengnis von Ankara zu Isolationszellen geführt.

19 Tage lang haben die Staatsanwaltschaft und die Regierungskreise versucht, die Öffentlichkeit im In- und Ausland bewusst und systematisch irrezuführen, indem sie behaupteten, dass das Verhör der beiden Politiker unter bequemen Bedingungen erfolge.

Doch als Kutlu und Sargin vom Gebaeude des Staatsicherheitsgerichtes zu einem Gefaengnistransporter hingeführt wurden, erklarten sie den Journalisten und den Rechtsanwälten, die vor dem Gebaeude auf sie warteten, dass sie gefoltert wurden. Am 7. Dezember 1987 haben die beiden Generalsekretaere ihren Anwaelten eine Kopie ihrer Petition zur Staatsanwaltschaft gegeben, in der es steht, sie sind zu schweren Folterpraktiken ausgesetzt worden wie Elektroschocks, von den Füßen gehaengt sein, lange nackt auf dem kalten Beton liegen, Wasser mit hohem Druck gespritzt zu bekommen und gezwungen sein Wasser mit Drogen zu trinken. Diese Tatsache verursacht ernste Besorgnis über die persönliche Sicherheit und Gesundheit von Nihat Sargin und Haydar Kutlu, da die Behörden sich nicht gescheut haben, vor den Augen der Weltöffentlichkeit Menschen zu foltern, die nur das Ziel im Auge haben, dem Prozess

der Demokratisierung der Türkei beizutragen.

In dieser Situation widerspricht der Beschluss des Staatssicherheitsgerichtes, das Verfahren unter Haftbedingungen durchzuführen, offenen jeglichen Rechtsprinzipien. Die Tatsache, dass Folter ausgeübt wurde und die Gefahr, dass sie fortgesetzt werden kann, stellt die Ergebnisse der Untersuchung jetzt schon in ihrer Rechtmässigkeit in Frage. Ausserdem ist es klar auf der Hand, dass gegen die führenden Repraesanten der beiden Parteien nicht vorgehalten werden kann, dass sie der Fluchtgefahr oder der Beseitigung von Beweismitteln verdächtig seien, da sie freiwillig in ihre Heimat zurückgekehrt sind.

Doch die rechtsbrüchige Haltung der Staatsanwaltschaft beschränkt sich nicht nur damit. Sie verweigert den Rechtsanwälten von Sargin und Kutlu, die Aussagen der beider Politiker im Polizeipraesidium zu zeigen, obwohl es die Rechtsprechung es vorschreibt. Ausserdem wurden von den Rechtsanwälten Herr Rasim Öz und Herr Atila Coşkun, die bei dem ersten Gespräch anwesend waren, für 48 Stunden verhaftet. Das wiederum führte dazu, dass die Anzahl der Rechtsanwälte, die sich bereit erklärt haben, Kutlu und Sargin zu verteidigen, von 60 auf 500 erhöhte.

Am 29. November 1987, an der Wahlnacht in der Türkei, haben die Behörden 30 bereits angeklagte aber freigelassene Personen erneut verhaftet. Auch zwei Funktionäre der Gewerkschaft Otomobil-İş (Metallbranche) Herr Celal Özdoğan und Herr Sami Ataç wurden festgenommen. Auch den Familienangehörigen dieser Menschen wird jegliche Auskunft über das Schicksal ihrer Verwandten verweigert. Ausserdem haben die Behörden eine neue Verleumdungskampagne gegen Kutlu und Sargin gestartet, um die Öffentlichkeit erneut irrezuführen und das hohe Ansehen der beider Politiker zu schmälern. Diese Situation verstärkt den Verdacht, dass gegen Nihat Sargin und Haydar Kutlu dunkle Pläne existieren.

Im Namen der Menschenrechte, im Namen des demokratischen Pluralismus, die Ihre Partei erklärt zu vertreten, bitten wir Sie sich für die Freilassung und freie politische Tätigkeit für Nihat Sargin und Haydar Kutlu einzusetzen.

Hochachtungsvoll

Osman Sakalsız
im Namen des ZK der
Arbeiterpartei der Türkei

Mehmet Karadağ
im Namen des ZK der
Kommunistischen Partei der Türkei

Die Adressen für Protestschreiben:

Turgut Özal

Başbakan

Bakanlıklar-Ankara /TÜRKİE

TC Adalet Bakanlığı

Bakanlıklar-Ankara /TÜRKİE

D.G.M. Savcılığı

Ankara/ TÜRKİE

Unsere Kontaktadresse:

Pressezentrale Einheit

Moltkestr. 45

4100 Duisburg 1/BRD

(Tel: 0203/340395; Telefax: 0203/ 338948 ; Telex: 855367 inmed c

Werter Genosse Hans-Jochen Vogel,

Im Namen der Zentralkomitees der Arbeiterpartei der Türkei und der Kommunistischen Partei der Türkei danken wir Ihnen und Ihrer Partei herzlich für die erwiesene Unterstützung mit unserem Kampf, dem Demokratisierungsprozess in der Türkei beizutragen, die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei in unserem Lande legal zu gründen und die Freilassung unserer Generalsekretäre zu erkämpfen, die für dieses Ziel in die Türkei zurückgekehrt sind. Viele führenden Genossen und Abgeordneten der Sozialdemokratischen Partei Deutschlands sowie bekannte Persönlichkeiten in den Ländern haben sich für den demokratischen Pluralismus, die Menschenrechte und Grundfreiheiten in der Türkei eingesetzt. Wir werden diese Unterstützung der Sozialdemokratischen Partei Deutschlands stets hochschätzen.

Wie es Ihnen bekannt ist, wurden Genosse Haydar Kutlu und Nihat Sargin 19 Tage lang im sogenannten "Staatlichen Untersuchungslaboratorium (DAL) im Polizeipresidium von Ankara verhört, nachdem sie am 16. November 1987 festgenommen worden waren. Die gesetzliche Frist dagegen beträgt 48 Stunden, im Falle von Festnahmen von mehreren Personen höchstens 15 Tage. Wie es auch die Rechtsanwälte betonen, widerspricht diese Brutalität nicht nur den Konventionen über die Menschenrechte, die die Türkei unterzeichnet hat, sondern auch den Gesetzen in der Türkei, die nach dem Militäerputsch vom 12. September 1980 geändert worden sind.

Am 5. Dezember 1987 wurden Kutlu und Sargin vor den Richter des Staatsicherheitsgerichtes gestellt. Dort wurde gegen sie ein Haftbefehl ausgesprochen und sie wurden ins Zentrale Gefängnis von Ankara zu Isolationszellen geführt.

19 Tage lang haben die Staatsicherheitsgericht und die Regierungskreise versucht, die Öffentlichkeit im In- und Ausland bewusst und systematisch irrezuführen, indem sie behaupteten, dass das Verhör der beiden Politiker unter bequemen Bedingungen erfolge.

Doch als Kutlu und Sargin vom Gebäude des Staatssicherheitsgerichtes zu einem Gefängnistransporter hingeführt wurden, erklärten sie den Journalisten und den Rechtsanwälten, die vor dem Gebäude auf sie warteten, dass sie gefoltert wurden. Am 7. Dezember 1987 haben die beiden Generalsekretäre ihren Anwälten, die zum ersten Male mit ihnen Kontakt aufnehmen konnten, eine Kopie ihrer Petition zur Staatsanwaltschaft gegeben, in der es steht, sie sind zu schweren Folterpraktiken ausgesetzt worden wie Elektroschocks, von den Füßen gehängt sein, lange nackt auf dem kalten Beton liegen, Wasser mit hohem Druck gespritzt zu bekommen und gezwungen sein Wasser mit Drogen zu trinken. Diese Tatsache verursacht ernste Besorgnis über die persönliche Sicherheit und Gesund-

heit von Nihat Sargin und Haydar Kutlu, da die Behörden sich nicht gescheut haben, vor den Augen der Weltöffentlichkeit Menschen zu foltern, die nur das Ziel im Auge haben, dem Prozess der Demokratisierung der Türkei beizutragen.

In dieser Situation widerspricht der Beschluss des Staatssicherheitsgerichtes, das Verfahren unter Haftbedingungen durchzuführen, allen jeglichen Rechtsprinzipien. Die Tatsache, dass Folter ausgeübt wurde und die Gefahr, dass sie fortgesetzt werden kann, stellt die Ergebnisse der Untersuchung jetzt schon in ihrer Rechtmässigkeit in Frage. Ausserdem ist es klar auf der Hand, dass gegen die führenden Repräsentanten der beiden Parteien nicht vorgehalten werden kann, dass sie der Fluchtgefahr oder der Beseitigung von Beweismitteln verdächtig seien, da sie freiwillig in ihre Heimat zurückgekehrt sind.

Doch die rechtsbrüchige Haltung der Staatsanwaltschaft beschränkt sich nicht nur damit. Sie verweigert den Rechtsanwälten von Sargin und Kutlu, die Aussagen der beiden Politiker im Polizeipräsidium zu zeigen, obwohl es die Rechtsprechung vorschreibt. Ausserdem wurden von den Rechtsanwälten Herr Rasim Öz und Herr Atilla Coşkun, die bei dem ersten Gespräch mit Kutlu und Sargin anwesend waren, für 48 Stunden verhaftet. Das wiederum führte aber dazu, dass die Anzahl der Rechtsanwälte, die sich bereit erklärt haben, Kutlu und Sargin zu verteidigen, von 60 auf 500 erhöhte.

In der Zwischenzeit haben die Behörden 30 bereits vorher angeklagte, verurteilte, aber freigelassene Personen erneut verhaftet. Darunter befinden sich zwei Funktionäre der Gewerkschaft Otomobil İş (Metallbranche) Celal Özdoğan und Sami Ataç. Auch den Familienangehörigen dieser Menschen wird jegliche Auskunft über das Schicksal ihrer

Verwandten verweigert. Ausserdem haben die Behörden eine neue Verleumdungskampagne gegen Kutlu und Sargin gestartet, um die Öffentlichkeit erneut irrezuführen und das hohe Ansehen der beiden Politiker zu schmälern. Diese Situation verstärkt den Verdacht, dass gegen Nihat Sargin und Haydar Kutlu dunkle Pläne existieren.

In dieser Situation bitten wir Sie und Ihre Partei herzlich, sich auch weiterhin für die persönliche Sicherheit, die Menschenwürde, das Recht auf Verteidigung, die Freilassung und freie politische Tätigkeit von Nihat Sargin und Haydar Kutlu einzusetzen.

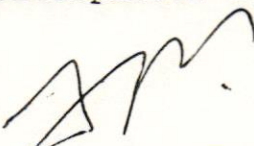
Im Namen der gemeinsamen Werte unserer Parteien danken wir Ihnen und wünschen Ihnen ein frohes Weihnachtsfest und alles Gute im Neuen

Jahr.

Mit sozialistischem Gruss

Osman Sakalsız
im Namen des ZK der
Arbeiterpartei der Türkei

Mehmet Karaca
im Namen des ZK der
Kommunistischen Partei der Türkei

Die Adressen für Protestschreiben:

Turgut Özal
Başbakan
Bakanlıklar-Ankara/TÜRKİE

Adalet Bakanlığı
Bakanlıklar -Ankara/ TÜRKİE

D.G.M. Savcılığı
Ankara/ TÜRKİE

PS.: Wir würden uns sehr freuen, wenn Ihre Partei auch an dem hohen
Unkosten der Bewegung für die Freilassung von Nihat Sargın und Haydar
Kutlu teilnehmen würde.

Unsere Kontonummer:

F.Gargöz und O.Sakalsız
Solidarität mit TİP und TKP
Bank für Gemeinwirtschaft
Konto-Nr.1560906000
BLZ 300 101 11
D-8000 Düsseldorf

10. Dezember 1987

Sehr geehrte Frau Jutta Dittfurth,

Im Namen der Zentralkomitees der Arbeiterpartei der Türkei und der Kommunistischen Partei der Türkei danken wir Ihnen persönlich und allen Freunden und Freundinnen aus der Partei der Grünen auf das Herzlichste für die erwiesene Unterstützung mit unserem Kampf, dem Demokratisierungsprozess unseres Landes beizutragen, die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei in unserem Lande legal zu gründen und unsere Generalsekretäre, die für dieses Ziel in die Heimat zurückgekehrt sind, freizukaempfen. Wir werden diese Unterstützung der Partei der Grünen stets hoch einschätzen.

Wie es Ihnen auch bekannt ist, wurden Haydar Kutlu und Nihat Sargin 19 Tage lang in sogenannten "Staatlichen Untersuchungslaboratorium (DAL) im Polizeipraesidium von Ankara verhört, nachdem sie am 16. November 1987 festgenommen worden waren. Die gesetzliche Frist dagegen betraegt 48 Stunden, im Falle von Festnahmen von mehreren Personen höchstens 15 Tage. Wie es die Rechtsanwaelte von Nihat Sargin, Generalsekretär der Arbeiterpartei der Türkei, und von Haydar Kutlu, Generalsekretär des ZK der Kommunistischen Partei der Türkei, betonen, widerspricht diese Brutalitaet nicht nur den Konventionen über die Menschenrechte, die die Türkei unterzeichnet hat, sondern auch den Gesetzen der Türkei, die nach dem Militaerputsch des 12. Septembers 1980 gründlich veraendert worden sind.

Am 5. Dezember 1987 wurden Kutlu und Sargin vor den Richter des Staatsicherheitsgerichtes gestellt. Dort wurde gegen sie ein Haftbefehl ausgesprochen und sie wurden ins Zentrale Gefaengnis von Ankara zu Isolationszellen geführt.

19 Tage lang haben die Staatsanwaltschaft und die Regierungskreise versucht, die Öffentlichkeit im In- und Ausland bewusst und systematisch irrezuführen, indem sie behaupteten, dass das Verhör der beiden Politiker unter bequemen Bedingungen erfolge.

Doch als Kutlu und Sargin von Gebaeude des Staatssicherheitsgerichtes zu einem Gefaengnistransporter hingeführt wurden, erklarten sie den Journalisten und Rechtsanwaelten, die vor dem Gebaeude auf sie warteten, dass sie gefoltert wurden. Am 7. Dezember 1987 haben die beiden Generalsekretäre ihren Anwaelten, die zum ersten Male mit ihnen Kontakt aufnehmen konnten, eine Kopie ihrer Petition zur Staatsanwaltschaft gegeben, in der es steht, sie sind zu schweren Folterpraktiken ausgesetzt worden wie Elektroschocks, von den Füßen gehaengt sein, lange nackt auf dem kalten Beton liegen, Wasser mit hohem Druck gespritzt zu bekommen und gezwungen sein Wasser mit Drogen zu trinken. Diese Tatsache verursacht ernste Besorgnis über die persönliche Sicherheit und Gesundheit von Nihat Sargin und Haydar Kutlu, da die

./ ..

Behörden sich nicht gescheut haben, vor den Augen der Weltöffentlichkeit Menschen zu foltern, die nur das Ziel im Auge haben, dem Prozess der Demokratisierung der Türkei beizutragen.

In dieser Situation widerspricht der Beschluss des Staatssicherheitsgerichtes, das Verfahren unter Haftbedingungen durchzuführen, allen jeglichen Rechtsprinzipien. Die Tatsache, dass Folter ausgeübt wurde und die Gefahr, dass sie fortgesetzt werden kann, stellt die Ergebnisse der Untersuchung jetzt schon in ihrer Rechtmässigkeit in Frage. Ausserdem ist es klar auf der Hand, dass gegen die führenden Repräsentanten der beiden Parteien nicht vorgehalten werden kann, dass sie der Fluchtgefahr oder der Beseitigung von Beweismitteln verdächtig seien, da sie freiwillig in ihre Heimat zurückgekehrt sind.

Doch die rechtsbrüchige Haltung der Staatsanwaltschaft beschränkt sich nicht nur damit. Sie verweigert den Rechtsanwälten von Sargin und Kutlu, die Aussagen der beiden Politiker im Polizeipräsidium zu zeigen, obwohl es die Rechtsprechung vorschreibt. Ausserdem wurden von den Rechtsanwälten Herr Rasim Öz und Herr Atilla Coşkun, die bei dem ersten Gespräch mit Kutlu und Sargin anwesend waren, für 48 Stunden verhaftet. Das wiederum führte dazu, dass die Anzahl der Rechtsanwälte, die sich bereit erklärt haben, Kutlu und Sargin zu verteidigen, von 60 auf 500 erhöhte.

In der Zwischenzeit haben die Behörden 30 bereits angeklagte, verurteilte doch aber freigesetzte Personen erneut verhaftet. Darunter befinden sich zwei Funktionäre der Gewerkschaft Otomobil-İş (Metallbranche) Celal Özdoğan und Sami Ataç. Auch den Familienangehörigen dieser Menschen wird jegliche Auskunft über das Schicksal ihrer Verwandten verweigert. Ausserdem haben die Behörden eine neue Verleumdungskampagne gegen Kutlu und Sargin gestartet, um die Öffentlichkeit erneut irrezuführen und das hohe Ansehen der beiden Politiker zu schmälern. Diese Situation verstärkt den Verdacht, dass gegen Nihat Sargin und Haydar Kutlu dunkle Pläne existieren.

In dieser Situation bitten wir Sie und alle Freundinnen und Freunde Ihrer Partei herzlich, auch weiterhin für die persönliche Sicherheit, die Menschenwürde, das Recht auf Verteidigung, die Freilassung und freie politische Tätigkeit von Nihat Sargin und Haydar Kutlu einzusetzen.

Wir wünschen grossen Erfolg in Ihrer verantwortlichen Arbeit.

Osman Sakalsız
im Namen des ZK der
Arbeiterpartei der Türkei

Mehmet Karaca
im Namen des ZK der
Kommunistischen Partei der Türkei